

Przypominamy nasze dzienne telefony:
Dział Ekonomiczny, tel. 211-30 lub 232-41 wew.
235.
Dziennikarze pędzą dyżur codziennie w godz.
9—15 (z wyjątkiem sobót i niedziel).
Zespoły konsultacyjne powstały także przy **Urzędach Wojewódzkich**:
w Białymstoku — tel. 417-314 (w sprawach cen) i
416-232 (w sprawach rekompensat),
w Łomży — tel. 39-33;
w Suwałkach — tel. 38-76 (w sprawach cen)
i 25-47 (w sprawach rekompensat).
Wnioski i uwagi przyjmuje także Komisja Konsultacji Społecznych Rady Wojewódzkiej PRON w Białymstoku, ul. Mickiewicza 3, pokój 205, II piętro
tel. 419-626 i 419-645, w godz. 13—17.

O kosztach żywności

Ciąg dalszy ze str. 1

nie produkcji żywności. Chciałbym przy tym wyjaśnić, że koszty produkcji w rolnictwie są kształtowane podobnie do kosztów w przemyśle, a nie w innych działach gospodarki narodowej.

Istotnym elementem wyznaczającym ceny żywności jest również to, że aktualnie importujemy dziś znacznie mniej niż w latach poprzednich, to jednak nadal część zbóż i pasz musimy sprowadzać z zagranicy, a tam ceny nie spadają. Ponadto ubiegłoroczne podwyżki cen żywności nie wyeliminowały dotacji budżetowych do artykułów spożywczych, zwłaszcza do chleba, mąki, przetworów mlecznych, mięsa. Skala tych dotacji jest niższa niż w 1981 r., jednak nadal znaczna, bo wynosząca 200 mld zł. Tak więc odnotowany w ostatnim roku wzrost kosztów produkcji w rolnictwie, a także w przetwórstwie spożywczym, którego następstwem jest wzrost cen skupu wywożący ok. 9 proc. musiałby spowodować dalsze rozszerzenie dotacji do żywności. Ponieważ znany jest brak możliwości powiększenia dotacji, stąd też obecnie konsultowane propozycje podwyżek cen detalicznych artykułów spożywczych.

Chciałbym w tym kontekście zauważyć jeszcze jeden fakt, a mianowicie skłótny między rolnictwem a innymi dziedzinami gospodarki. W nie tak przecież odległej przeszłości ceny żywności były zamrożone przez lata. Pomijając, że miało to miejsce w okresie szybko rosnącego zadłużenia naszego kraju, a więc w dekadzie polityki, za którą przychodzi nam obecnie płacić, to zamrożenie cen miało ujemny wpływ na rozwinięcie krajowej produkcji żywności. Wzrost dotychczasowego regresu pro-

dukcji pasz, a także zahamowanie rozwoju części gospodarstwa rolnego, który nie opłacało się zwiększanie produkcji, w sytuacji, gdy kalkulacje wskazywały na niecelowość wytworzenia nawet na samozaopatrzenie. Biorąc pod uwagę, że w tym czasie w sklepach mleko i chleb były bardzo tanie.

Chcę też zwrócić uwagę na często zdarzające się uproszczenia, polegające na nie uwzględnianiu faktu, że w procesie produkcji żywności jest wielu uczestników kształtujących jej koszty. Nie tylko przecież rolnictwo i przemysł spożywczy, lecz również producenci nawozów, maszyn, środków ochrony roślin, dostawcy paliw, dóbr inwestycyjnych, a także handel współpracujący o tym, po jakich kosztach produkowana jest żywność. W sumie więc o cenach detalicznych żywności decyduje efektywność wszelkich działań gospodarki narodowej oraz, co tu dużo mówić, wydajna praca nas wszystkich.

— W dyskusji nad przedłożonymi do konsultacji propozycjami nowych cen detalicznych artykułów żywnościowych widoczne jest dość powszechne oczekiwanie, że po podwyżce cen nastąpi odciążenie poprawy jakości artykułów żywnościowych i zapewnienia rynku w te towary. Czy oczekiwania te są realne, i czy ceny detaliczne artykułów spożywczych mają wpływ na wzrost produkcji rolnej, a tym samym poprawę zaopatrzenia rynku w żywność?

— W powiązaniu cen środków produkcji dla rolnictwa, z cenami skupu i cenami detalicznymi żywności widzimy system, który zapewniając odciepłowanie produkcji rolnej, stymulował będzie wzrost produkcji żywności. Problem poruszony w pytaniu nie jest jednak z wielu względów tak prosty, jakby się mogło wydawać. Po pierwsze — propozycje dotyczące podwyżek cen detalicznych są równoważne

wzrostowi kosztów produkcji żywności, a więc nie będą to ceny równowagi rynkowej regulujące popyt i zapewniające wystarczające środki na unowocześnianie rolnictwa i przetwórstwa spożywczego. Po drugie — produkcja żywności nie można zwiększyć z dnia na dzień. Cykl biologiczny np. w uprawie zbóż wynosi 1 rok, a w produkcji zwierzęcej jest kilkuletni. Stąd na rezultaty, które zamierza się uzyskać przez decyzje ekonomiczne podejmowane w sferze gospodarki żywnościowej trzeba czekać dłużej niż w przemyśle. Trzeba mieć także na uwadze to, że wysiłki zmierzające do poprawy zaopatrzenia w żywność podejmujemy w sytuacji, kiedy gospodarka żywnościowa została bolesnie ugodzona skutkami restrykcji gospodarczych państw zachodnich wobec naszego kraju.

Rzeczą zrozumiałą jest żądanie poprawy jakości artykułów żywnościowych. W tym kierunku Ministerstwo Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej podejmuje wiele przedsięwzięć. Wprowadzone w zakładach spożywczych systemy wynagrodzeń miały m.in. na celu zwiększenie zainteresowania jakością produkcji. Należy jednak w tym miejscu podkreślić, że rezultaty wysiłków zmierzających do zapewnienia konsumentom dobrych jakościowo produktów spożywczych zależą od jakości nabytych środków produkcji, a sortymentów i jakości komponentów niezbędnych przy wytwarzaniu żywności, zapewnienia właściwych opakowań, doinwestowania fabryk chłodniczych oraz od tego, jak pracować będzie handel. Nie chcąc przez to „odbić jak pięćdziesiąt” i wskazać, na jakich oświadczeniach musimy jednocześnie skoncentrować uwagę, aby skutecznie eliminować narzekania konsumentów na jakość artykułów spożywczych. (PAP)

Rozmawiał: ANDRZEJ KASPEROWICZ

Szwecja Podwyżki cen

SZTOKHOLM (PAP). Korespondent PAP, Andrzej Nowicki pisze:

Od 1 grudnia br. ceny żywności wzrosły w Szwecji o ok. 8 proc. w następstwie podwyżki niedawno przez rząd decyzji o zaprzestaniu subwencjonowania przez państwo produkcji artykułów rolnopojrzańskich. Ponieważ równocześnie zwiększy się podatek od wartości dodanej — mała handlowa, rzeczywiście wydatki na żywność przeciętnej rodziny szwedzkiej wzrosną o ok. 7-8 proc. Tylko część ludności otrzyma rekompensatę — skromną zresztą — w postaci podniesionych zasiłków na dzieci.

Większość wytwarzanych przez rolnictwo szwedzkie produktów była od lat dotowana z budżetu w celu utrzymania ich cen rynkowych na możliwie niskim poziomie. Obecnie rząd postanowił zaniechać tego systemu, przede wszystkim ze względu na obciążenie budżetu wydatkami sięgającymi 90 mld koron (11,4 mld dolarów). Odtąd subwencjonowana będzie wyłącznie produkcja mleka.

Ogólnie biorąc ceny żywności na rynku szwedzkim rosną dość szybko, o 12-13 proc. w niektórych latach — na ponad 15 proc. Najbliższy rok nie będzie stanowił pod tym względem wyjątku.

Uwolniono izraelskiego pilota

BEJRUT (PAP). Izraelski pilot Lewi Michalew, który został uwolniony z niewoli w Iraku, został w niedzielę nad Bejrutem samolotem bojowym, dostał się w ręce armii libańskiej. Ludzie zgromadzeni na ulicach i balkonach demonstrowali radość z powodu zestrzelenia samolotu, który kilka dni przedtem bombardował stację kolejową izraelską o kilkanaście kilometrów od centrum miasta.

Komentator BBC podkreślił, że szybkość, z jaką dokonano zwrotu pilota, stanowi jasną dowód na bliską współpracę armii libańskiej z USA i pośrednio z Izraelem.

Jednak całe to wydarzenie stanowi poważny błąd władz bejruckich, ponieważ opinia publiczna jest obrażona, że izraelski pilot zestrzelony nad obszarem kontrolowanym przez rząd Damasku, bez żadnych wstępnych rozmów, po prostu wrócił do Izraela jak z nieudanej wyprawy. Nie ulega wątpliwości, że ten jaskrawy przykład uległości wobec Stanów Zjednoczonych i Izraela musi się odbić na nastrojach ludności, a także na stanowisku opozycji.

Pos. Witold Zakrzewski (bezp. okr. wyb. Kraków) wyraził poparcie dla polityki partii i rządu zmierzającej do zapewnienia należytej rangi i miejsca działalności kulturalnej w upowszechnianiu kultury.

Pos. Witold Jankowski (bezp. okr. wyb. Kielce) przypomniał kilka podstawowych prawd dotyczących sfery działalności kultury i uściślających — jak stwierdził sens projektowanej ustawy. Mówca podkreślił, że celem i podmiotem działalności kultury jest człowiek w swym wielostronnym rozwoju; rozwija się on we wspólnocie, a jedną z najważniejszych wspólnot kulturowych jest wspólnota narodowa. Kultura jest jednym z wyrazów, ale również z wyrazów tożsamości narodowej. Kultura polska czerpie z wielu źródeł inspiracji światopoglądowej. Pośłę zgłosił kilka konkretnych uwag do projektu ustawy, zwracając m.in. uwagę na potrzebę silniejszego zaangażowania spraw związanych z upowszechnianiem kultury, statusem pracowników kultury oraz obowiązkiem i odpowiedzialnością państwa w upowszechnianiu kultury, a także na konieczności wypracowania jednolitego systemu regulacji niektórych artykułów rynkowych, z wyjątkiem benzyny.

Podkreślono, że istnieją możliwości zwiększenia współpracy gospodarczej. Dotyczy to zwłaszcza rozwoju kooperacji na podstawie wieloletnich porozumień. Zwracano uwagę, że pod wieloma względami sytuacja w obu krajach jest podobna. Polska i Jugosławia stoją np. w obliczu dokonywania zmian strukturalnych, głównie w sferze ekonomicznej.

Wiele miejsca parlamentarzyści poświęcili pogarszającej się sytuacji międzynarodowej, czego objawem jest m.in. wzrost wysiłku zbrojeni i nasilenie konfrontacji ideologicznej, przenoszącej się też na inne stosunki. Szczególnie niepokojące budzi sytuacja na Bliskim Wschodzie oraz w Ameryce Środkowej, gdzie inwazja Grenady dokonała przez USA stanowi niedopuszczalną ingerencję w suwerenność i wpływa na pogorszenie sytuacji w tym regionie.

Podkreślono, że bezpieczeństwo świata zależy od utrzymania realii politycznych i utrzymania zbrojeń na możliwie najniższym poziomie.

Wyjaśnienie

W części wczorajszych wykładów „Gazety Współczesnej” zamieszczone zostały treściami z wykładu, który pomylił się z wykładem z przyczyn technicznych — redakcja serdecznie przeprasza swych Czytelników.

Poniedziałek na Wiejskiej

Ciąg dalszy ze str. 1

wyrażny, ale również w niedocenianiu problemów uczestnictwa w kulturze, w polityce społecznej lat siedemdziesiątych.

Przemawiając w imieniu Klubu Poselskiego ZSL pos. Kazimierz Fortuna (okr. wyb. Krosno) podkreślił, że Stronictwo wielokrotnie wyrażało zaniepokojenie stanem upowszechniania kultury, zwłaszcza w środowisku wiejskim. Niepokoje ten znajdował potwierdzenie w malejącym uczestnictwie społeczności wiejskiej w kulturze i odbiorze jej dóbr. Dlatego — powiedział posł — z projektem ustawy o upowszechnianiu kultury oraz prawach i obowiązkach pracowników kultury wiążemy nadzieje na poprawę życia kulturalnego w środowisku wiejskim i w całym kraju. Wbrew niektórym poglądom projekt tej ustawy nie jest kolejną próbą określenia przywilejów, ale jest dążeniem do zapobieżenia występującym dysproporcjom w dostępie do kultury. W przeświadczeniu o doniosłości tego aktu prawnego posłowie — członkowie ZSL będą aktywnie pracowali nad ostatecznym jego dopracowaniem, aby jak najrychlejszy został on uchwalony przez Sejm.

Klub Poselski SD z zadozwoleniem wita projekt ustawy i weźmie udział w dalszych pracach nad ostatecznym jego kształtem — stwierdziła pos. Krystyna Marszałek-Miłyńska (okr. wyb. Bydgoszcz). Posłanka podkreśliła, że projekt ustawy potwierdza generalne zasady polityki kulturalnej państwa, a zwłaszcza polityczny wkład przetrzynienia kultury na mapie kraju, uznając za cel procesu upowszechniania zmniejszanie dysproporcji w dostępie do kultury między regionami i środowiskami społecznymi. W dalszych pracach legislacyjnych konieczne będzie, zdaniem posłanki, ustawowe zobowiązanie ministra Kultury i Sztuki do określania niezbędnej wielkości produkcji „dobrej kultury” usług oraz wypracowania planów i niezbędny sprzęt. Niezbędne jest także określenie w tej ustawie miejsca społecznego ruchu kulturalnego w działalności placówek upowszechniania.

Pos. Tadeusz Orłowski (okr. wyb. Stargard Szczeciński) podkreślił, że kultura to nie tylko ochrona i odbudowa zabytków, szeroko rozumiana twórczość, lecz także zdolność mądrego i zżywego porozumienia się. Musimy — powiedział dalej posł — wszyscy mieć świadomość, że twórczość Funduszu Rozwoju Kultury założone jest do wzrostu dochodu narodowego. W aktach prawnych dotyczących reformy gospodarczej należy miejsce poświęcić na rozwój kultury, jako czynnik edukacji narodowej.

Pos. Barbara Koziej-Zukowa (SD, okr. wyb. Warszawa) stwierdziła, że wniesienie do Sejmiku projektu ustawy o upowszechnianiu kultury jest wyrazem doceniania roli kultury w procesach integracji społecznej. Upowszechnianie kultury jest podstawowym orężem walki z wzrostem agresji i wandalizmu, z odchodzeniem od myślenia kategoriami państwa, z lekceważeniem pracy. Wnieście projektu ustawy stanowiąc — powiedział posł — zapowiedź zdecydowanego przeciwdziałania „agresji kulturalnej” prowadzonej przez siły wrogo socjalizmowi.

Pos. Józefa Matyniowska (PZPR, okr. wyb. Białą Podlaską) zwróciła uwagę na poważne niedostatków w dostępie do kultury i młodzieży szkolnej do kultury, dotyczące przede

Jadwiga Cichońska (ZSL, okr. wyb. Siedlce) podkreśliła, że przygotowywana ustawa jest znaczącym krokiem w urzeczywistnianiu ubiegłorocznych postanowień rządowych. Podstawowym czynnikiem upowszechniania kultury na wsi jest książka. Stąd niepokój musi maleć w ostatnich latach liczba czytelników i bibliotek.

Posłanka omówiła także potrzeby środowiska wiejskiego w zakresie rozwoju innych placówek kulturalno-oświatowych. Dobrze się stało — stwierdziła — że omawiany projekt ustawy określa odpowiedzialność administracji, organizacji wiejskich i młodzieżowych za oddziaływanie na życie kulturalne środowiska.

Pos. Janusz Przymanowski (PZPR, okr. wyb. Warszawa) stwierdził, że w dyskusyjnym projekcie ustawy brak precyzyjnego sformułowania jak będą dzielone środki z Funduszu Rozwoju Kultury. Jego zdaniem przydzielone one być powinny proporcjonalnie do wysokości sum, które dane są, czy gmina przeznaczają na upowszechnianie kultury. Posł postuluje również ustalenie dolnej i górnej granicy zarobków pracowników upowszechniania kultury, po to by nie można było zaniżać tych wynagrodzeń. Jego zdaniem niewłaściwym jest zapis, który proponuje wliczanie wydatków z budżetu na upowszechnianie kultury w koszty produkcji. Władzowie jest zwolnienie z podatku tej części zysku, która przeznaczana jest na ten cel.

Deklarując — w imieniu Koła Posłów Chrześcijańsko-Strawczyńskiego Społecznego — aktywny udział w dalszych pracach nad projektem ustawy poseł Zdzisław Pilecki (okr. wyb. Gdańsk) zaakcentował potrzebę upowszechniania — a zatem upowszechniania i kultury. Rzeczą najwyższą w naszym państwie jest wiaga niedoskonałość socjalistycznych stosunków społecznych; również to trzeba upatrywać wielkiej roli kultury, jej twórców i działaczy. Wartości przez kulturę upowszechnione pomogą w budowie ludu społecznego.

Po przerwie przewodniczący obrad objął wiceprzewodniczącego Sejmiku — Zbigniewa Gierucha. Pos. Tadeusz Orłowski (ZSL, okr. wyb. Stargard Szczeciński) podkreślił, że kultura to nie tylko ochrona i odbudowa zabytków, szeroko rozumiana twórczość, lecz także zdolność mądrego i zżywego porozumienia się.

Musimy — powiedział dalej posł — wszyscy mieć świadomość, że twórczość Funduszu Rozwoju Kultury założone jest do wzrostu dochodu narodowego. W aktach prawnych dotyczących reformy gospodarczej należy miejsce poświęcić na rozwój kultury, jako czynnik edukacji narodowej.

Pos. Barbara Koziej-Zukowa (SD, okr. wyb. Warszawa) stwierdziła, że wniesienie do Sejmiku projektu ustawy o upowszechnianiu kultury jest wyrazem doceniania roli kultury w procesach integracji społecznej. Upowszechnianie kultury jest podstawowym orężem walki z wzrostem agresji i wandalizmu, z odchodzeniem od myślenia kategoriami państwa, z lekceważeniem pracy. Wnieście projektu ustawy stanowiąc — powiedział posł — zapowiedź zdecydowanego przeciwdziałania „agresji kulturalnej” prowadzonej przez siły wrogo socjalizmowi.

Pos. Józefa Matyniowska (PZPR, okr. wyb. Białą Podlaską) zwróciła uwagę na poważne niedostatków w dostępie do kultury i młodzieży szkolnej do kultury, dotyczące przede

wszystkim książki i teatru. Posłanka uznała za niezbędne masowe wydanie tekstów literackich objętych kanonem literatury podstawowych i uzupełniających. Wielkie i nie zawsze centralnie dotowane są potrzeby kulturalne wsi. Sieć bibliotek wiejskich jest dostateczna, jednakże ich warunki lokalowe są fatalne. W związku z tym posłanka poddała pod rozważenie możliwość połączenia w jedną sieć wszystkich bibliotek, w tym i szkolnych, działających na wsi.

Sejm skierował projekt ustawy do rozpatrzenia w komisjach sejmowych oraz do Rady Społeczno-Gospodarczej przy Sejmie w celu przedstawienia opinii.

Z kolei projekt ustawy o zmianie ustawy o powszechnym obowiązku obrony PRL przedstawił poseł — sprawozdawca Zenon Wróblewski (Tekst wystąpienia zamieszczamy wewnątrz numeru).

Proponowane w projekcie ustawy uregulowania są tożsame bądź zbliżone do rozwiązań istniejących w państwach naszego sojuszu obronnego — Układu Warszawskiego.

Sejm uchwalił jednogłośnie ustawę o zmianie ustawy o powszechnym obowiązku obrony PRL. Pos. Longin Cegielski (ZSL, okr. wyb. Nowy Sącz) przedstawił sprawozdanie Komisji Planu Gospodarczego, Budżetu i Finansów o założeniach Centralnego Planu Roczego na 1984 r. wraz z szerokim ujęciem kierunków polityki państwa, cen, warunków bytu ludności oraz warunków pracy.

Skrót wystąpienia — wewnątrz numeru. Projekty ustawy o zmianie niektórych ustaw wprowadzających reformę gospodarczą przedstawił pełnomocnik rządu ds. reformy gospodarczej — minister Władysław Baka.

Tekst wystąpienia drukujemy wewnątrz numeru. Pos. Stanisław Gębala występujący w imieniu Klubu Poselskiego PZPR stwierdził, że przewidziane wyniki gospodarcze tego roku można uznać za zadowalające, chociaż stan gospodarki jest nadal złożony i trudny. Znaczący, że w br. oczekiwano wzrostu przeciętnej płacy realnej. Odczuć społeczne są jednak inne, a wynika to — stwierdził pos. Gębala — z tego, że wzrost średniej płacy realnej nie obejmuje wszystkich grup społecznych i że odbywa się w warunkach wzrostu cen oraz płacy.

Jeśli chodzi o ustalenia Centralnego Planu Roczego na przyszły rok, zasadniczą sprawą jest dalsze dążenie do powiększenia rozmiaru produkcji i usług na zaopatrzenie rynku oraz skuteczniejszego przeciwdziałanie inflacji.

Klub Poselski ZSL wyraża opinię — stwierdził przemawiając w jego imieniu pos. Waldemar Mielch (okr. wyb. Warszawa) — że projekt Centralnego Planu Roczego na rok przyszły jest zgodny z treścią i intencjami NPSG na lata 1983-85 i spełnia wymagania obecnej sytuacji. Omawiając problemy związane z realizacją przyszłorocznych zadań posł podkreślił m.in. konieczność energicznych działań w celu szybszego osiągnięcia równowagi gospodarczej oraz potrzebę konsekwentnego przedstawiania produkcji przemysłowej na rzecz rolnictwa i gospodarki żywnościowej. Posł stwierdził też, że projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw wprowadzających reformę gospodarczą odpowiada zdobytym w tej dziedzinie doświadczeniom i spełnia oczekiwania społeczne.

Pos. Łukasz Bałcer (SD, okr. wyb. Gdańsk) stwierdził,

że założenia Centralnego Planu Roczego na przyszły rok należy rozpatrywać na tle ustaleń i realizacji NPSG na lata 1983-85, a także konfrontować je z programami oszczędnościowymi i antyinflacyjnymi. Zdaniem posła w niedostatecznym stopniu uwzględniono rolę drobnej wytwórczości w rozwoju produkcji rynkowej, jak też niedostatecznie wykorzystuje potencjał przemysłowy. W imieniu Klubu Poselskiego SD posł wypowiedział się za uwzględnieniem przedstawionych założeń CPR, który, jego zdaniem, właściwie kojarzy potrzeby społeczne z możliwościami państwa.

Pos. Stanisław Rostworowski (bezp. okr. wyb. Lublin) zwrócił uwagę na stan zaniepokojenia społecznego — związany w dużej mierze z obawami o szansę zapewnienia sobie lepszych lub znośniejszych warunków życia — a także na rozwarstwienie doładowości poszczególnych grup społecznych: pracowników sfery wytwórczej, ludzi związanych z usługami socjalno-kulturalnymi, rolników, wreszcie ludzi utrzymywanych — emerytów i rencistów. Uznał za nieustającą tendencję ustalenia tzw. parytetu dochodowości między pracownikami sfery przemysłowo-usługowej a rolnikami, dysponującymi przecież kapitałem ulokowanym w ziemi i środkach wytwórczych.

Pos. Bernard Kus (ZSL, okr. wyb. Częstochowa) podkreślił, że istotną barierą wzrostu pogłowia trzody chlewnej jest ograniczona możliwość zakupu pasz z zewnątrz. Do rozwoju hodowli nie zachęcają też rolników — powiedział posł — preferencyjne ceny skupu produktów rolnych.

Posł zwrócił uwagę na konieczność bardziej wnikliwego badania zasadności podwyżek cen na środki produkcji dla rolnictwa. Wszyscy musimy bowiem zdawać sobie sprawę z tego — powiedział — że właśnie z potrzeby zrehabilitowania rolnictwa kosztów produkcji, podwyższonej zmianami cen na środki wytworzenia, wykazył lipowe regulacje cen skupu produktów rolnych i obecnie konsultowane propozycje podwyżek cen żywności.

Pos. Zbigniew Zieliński (bezp. okr. wyb. Inowrocław) stwierdził, że ograniczenie — w planie gospodarczym na rok przyszły — zdolności przedsiębiorstw do inwestowania — w szczególności wprowadzania nowych technik wytwarzania, nie stwarza przesłanek do przyspieszenia wyjścia z kryzysu, a tym samym do widocznej poprawy sytuacji rynkowej. Mówiąc o restrykcjach USA wobec Polski podkreślił, że muszą być one z całkowitą dezaprobatą potraktowane przez wszystkich Polaków — bez względu na światopogląd i stosunek do współczesnych zjawisk w kraju. Wyraził przekonanie, że potencjał gospodarczy Polski stwarza możliwości systematycznej poprawy położenia narodu.

Pos. Eugeniusz Czuliński (SD, okr. wyb. Gdynia) podkreślił, że założenia Centralnego Planu Roczego mają ogólny charakter, a tym samym nie obejmują szczegółowo wszystkich elementów przemian w działalności gospodarczej. Mówca skoncentrował się na sprawach przemysłu i jego roli w życiu gospodarczym kraju. Powiedział, że przemysł jest żywo zainteresowany stabilizacją gospodarczą, ponieważ gwarantuje ona dalszy jego rozwój. Wiele nadziei pokładają rzemieślnicy w spójniejszej ustawie o drobnej wytwórczości.

Po godz. 19.00 zakończyły się poniedziałkowe obrady Sejmu.

Zjazd Wojewódzki ZSL w Suwałkach

Ciąg dalszy ze str. 1

rolnej. Z innych spraw dominiowały sprawy rozwoju oświaty i kultury, ochrony zdrowia oraz działania wychowawcze. Za szczególnie godne kontynuacji, ZSL uznaje kulturowanie takich wartości, jak głęboki patriotyzm, uznanie nadszłości i praw państwa, rzetelny stosunek do pracy, werność swojej klasie społecznej.

Konieczne K. Kozioł powiedział: nowa rola ZSL wymaga wielu zmian w dotychczasowym stylu pracy i życia wewnątrzpartijnym. Z jednej strony należy kontynuować sprawdzoną formę i metody, z drugiej zaś poszukiwać nowych sposobów, bardziej dostosowanych do obecnych realiów.

Waldemar Berdya, Jerzy Gryko, Kazimierz Jabłoński i Bolesław Dziadziak w swoich wystąpieniach przekazywali Zjazdowi podziwowania i życzenia owocnych obrad. Zbierając głos w dyskusji Wacław Ciko opowiedział się o mellowości w gminie Lipsk. Z dezaprobatą mówił też o zasadach klasyfikacji tytoniu i planowanych zmianach w klasyfikacji trzody chlewnej.

Adam Łapiński przedstawił perypetie młodych właścicieli gospodarstw rolnych, nie przejętych, ale odkupionych. Ciężki jest ich los, tym bardziej, że muszą zaczynać niemal od nowa. Tymczasem służba rolna niezuwaga tych, którzy zdecydowali się związać swoje życie z ziemią. Nikt im nie pomaga. Są skazani na samych siebie i dlatego miast gospodarzy i producentów żywności walczą o przetrwanie. Jan Rymaszewski podzielił się doświadczeniami związanymi z reaktywowaniem małej szkoły wiejskiej. Za największego wroga na tej drodze uznał biurokrację. Wszystko jednak skończyło się szczęśliwie. Z kolei Leon Zur z Głębokiego swoje wystąpienie skoncentrował na potrzebie patriotycznego wychowania społeczeństwa, a szczególnie młodzieży. Dlatego też problematyka ta znalazła poważne miejsce w dokumentach ZSL. Ponadto mówił o historii walk ludności Mazur i Suwalszczyzny o zachowanie polskości i wyzwolenie narodowe. Pamięć o tych bojach nie może zginąć.

O projekcie deklaracji ZSL, a głównie o rozwoju demokracji socjalistycznej, jako podstawie umacniania państwa ludowego mówił Jan Basalaj. Można to zrealizować poprzez szeroki udział obywateli we współdecydowaniu o losach ojczyzny. Państwo i partię polityczne winny stwarzać ku temu odpowiednie podłoża. Szczegółowo do projektowanych dokumentów ustosunkował się również Henryk Cieciuch. Stwierdził, że nie które zapisy są zażyte drobiazgowo.

— Wiem, pracuję ciężko i oszczędnie, ale czy inni to robią? Np. co się dzieje z gospodarstwami w Augustowie — pytał Zygmunt Cieciuch. Rolnikom zabiera się pod zabudowę gruntu 3-4 klasy. Czy nie można temu zapobiec? Te i inne błędne decyzje i zaniedbania nie mogą przecież kryć się za importem żywności. Mówca bardzo rzeczowo przedstawił ponadto sytuację społeczno-socjalną wsi. O meandrach działalności społecznej, a konkretnie o zaniku funkcjonalności Oddziałów Nowoczesnej Gospodarki, Klubów Rolnika i innych placówek mówiła Jolanta Jaszczyk.

W sumie w zjazdowej dyskusji zabralo głos 22 mówców, a dwa wystąpienia złożono do protokołu.

Do poruszonych problemów ustosunkował się sekretarz NK ZSL — Roman Mackowski. W trakcie obrad wybrał prezesa WK ZSL, Delegata powierzył też funkcje do wytyczasowemu prezesowi — Kazimierzowi Łoziołowi.

Wybrano też 15 delegatów na zbliżający się Kongres ZSL oraz 61 członków WK, 11 zastępców, 17 członków WKRI i 11 Wojewódzkiego Sądu Partijnego.

Delegaci przyjęli uchwałę określającą kierunki działalności na najbliższe lata.

JERZY MARKS

Wizyta parlamentarzystów jugosłowiańskich

Ciąg dalszy ze str. 1

się sprawdzać. Nie mniej jednak potrzebne są dalsze zmiany w jej mechanizmach, co jest m.in. przedmiotem dyskusji podczas obecnego posiedzenia plenarnego Sejmu. Osiągnięcia te byłyby większe, gdyby nie restrykcje gospodarcze, które odcinają praktycznie Polskę od importu z krajów kapitalistycznych, co powoduje, że w niektórych zakładach nie można wykorzystać wszystkich mocy produkcyjnych. St. Gućwa poinformował też o stabilizacji sytuacji społeczno-politycznej kraju.

Przewodniczący delegacji jugosłowiańskiej M. Popović wyraził przekonanie, że naród polski i jego klasa robotnicza wraz z wszelkimi siłami państwowymi i postępowymi, znajdzie własną drogę wyjścia z obecnych trudności.

Pod przewodnictwem wiceprzewodniczącego M. Popowicia odbyły się w gmachu Sejmu polsko-jugosłowiańskie rozmowy plenarne. Goście po-

informowali o kierunkach i środkach przezwyciężania trudności ekonomicznych w swym kraju. Należą do nich: doskonałe planowanie, systemy plan i zatrudnienia, uświadamianie dysproporcji, powołanie planu rozwoju eksportu, rozwój własnych technologii, ograniczenie poziomu inwestowania itp. W ostatnim okresie dzięki tym działaniom udało się praktycznie zlikwidować system regulacji niektórych artykułów rynkowych, z wyjątkiem benzyny.

Podkreślono, że istnieją możliwości zwiększenia współpracy gospodarczej. Dotyczy to zwłaszcza rozwoju kooperacji na podstawie wieloletnich porozumień. Zwracano uwagę, że pod wieloma względami sytuacja w obu krajach jest podobna. Polska i Jugosławia stoją np. w obliczu dokonywania zmian strukturalnych, głównie w sferze ekonomicznej.

Wiele miejsca parlamentarzyści poświęcili pogarszającej się sytuacji międzynarodowej, czego objawem jest m.in. wzrost wysiłku zbrojeni i nasilenie konfrontacji ideologicznej, przenoszącej się też na inne stosunki. Szczególnie niepokojące budzi sytuacja na Bliskim Wschodzie oraz w Ameryce Środkowej, gdzie inwazja Grenady dokonała przez USA stanowi niedopuszczalną ingerencję w suwerenność i wpływa na pogorszenie sytuacji w tym regionie.

Podkreślono, że bezpieczeństwo świata zależy od utrzymania realii politycznych i utrzymania zbrojeń na możliwie najniższym poziomie.

Podkreślono, że istnieją możliwości zwiększenia współpracy gospodarczej. Dotyczy to zwłaszcza rozwoju kooperacji na podstawie wieloletnich porozumień. Zwracano uwagę, że pod wieloma względami sytuacja w obu krajach jest podobna. Polska i Jugosławia stoją np. w obliczu dokonywania zmian strukturalnych, głównie w sferze ekonomicznej.

Wiele miejsca parlamentarzyści poświęcili pogarszającej się sytuacji międzynarodowej, czego objawem jest m.in. wzrost wysiłku zbrojeni i nasilenie konfrontacji ideologicznej, przenoszącej się też na inne stosunki. Szczególnie niepokojące budzi sytuacja na Bliskim Wschodzie oraz w Ameryce Środkowej, gdzie inwazja Grenady dokonała przez USA stanowi niedopuszczalną ingerencję w suwerenność i wpływa na pogorszenie sytuacji w tym regionie.

Podkreślono, że bezpieczeństwo świata zależy od utrzymania realii politycznych i utrzymania zbrojeń na możliwie najniższym poziomie.

Podkreślono, że istnieją możliwości zwiększenia współpracy gospodarczej. Dotyczy to zwłaszcza rozwoju kooperacji na podstawie wieloletnich porozumień. Zwracano uwagę, że pod wieloma względami sytuacja w obu krajach jest podobna. Polska i Jugosławia stoją np. w obliczu dokonywania zmian strukturalnych, głównie w sferze ekonomicznej.

Wiele miejsca parlamentarzyści poświęcili pogarszającej się sytuacji międzynarodowej, czego objawem jest m.in. wzrost wysiłku zbrojeni i nasilenie konfrontacji ideologicznej, przenoszącej się też na inne stosunki. Szczególnie niepokojące budzi sytuacja na Bliskim Wschodzie oraz w Ameryce Środkowej, gdzie inwazja Grenady dokonała przez USA stanowi niedopuszczalną ingerencję w suwerenność i wpływa na pogorszenie sytuacji w tym regionie.

Podkreślono, że bezpieczeństwo świata zależy od utrzymania realii politycznych i utrzymania zbrojeń na możliwie najniższym poziomie.

Podkreślono, że istnieją możliwości zwiększenia współpracy gospodarczej. Dotyczy to zwłaszcza rozwoju kooperacji na podstawie wieloletnich porozumień. Zwracano uwagę, że pod wieloma względami sytuacja w obu krajach jest podobna. Polska i Jugosławia stoją np. w obliczu dokonywania zmian strukturalnych, głównie w sferze ekonomicznej.

Wiele miejsca parlamentarzyści poświęcili pogarszającej się sytuacji międzynarodowej, czego objawem jest m.in. wzrost wysiłku zbrojeni i nasilenie konfrontacji ideologicznej, przenoszącej się też na inne stosunki. Szczególnie niepokojące budzi sytuacja na Bliskim Wschodzie oraz w Ameryce Środkowej, gdzie inwazja Grenady dokonała przez USA stanowi niedopuszczalną ingerencję w suwerenność i wpływa na pogorszenie sytuacji w tym regionie.

Podkreślono, że bezpieczeństwo świata zależy od utrzymania realii politycznych i utrzymania zbrojeń na możliwie najniższym poziomie.

Podkreślono, że istnieją możliwości zwiększenia współpracy gospodarczej. Dotyczy to zwłaszcza rozwoju kooperacji na podstawie wieloletnich porozumień. Zwracano uwagę, że pod wieloma względami sytuacja w obu krajach jest podobna. Polska i Jugosławia stoją np. w obliczu dokonywania zmian strukturalnych, głównie w sferze ekonomicznej.

Wiele miejsca parlamentarzyści poświęcili pogarszającej się sytuacji międzynarodowej, czego objawem jest m.in. wzrost wysiłku zbrojeni i nasilenie konfrontacji ideologicznej, przenoszącej się też na inne stosunki. Szczególnie niepokojące budzi sytuacja na Bliskim Wschodzie oraz w Ameryce Środkowej, gdzie inwazja Grenady dokonała przez USA stanowi niedopuszczalną ingerencję w suwerenność i wpływa na pogorszenie sytuacji w tym regionie.

Podkreślono, że bezpieczeństwo świata zależy od utrzymania realii politycznych i utrzymania zbrojeń na możliwie najniższym poziomie.

Podkreślono, że istnieją możliwości zwiększenia współpracy gospodarczej. Dotyczy to zwłaszcza rozwoju kooperacji na podstawie wieloletnich porozumień. Zwracano uwagę, że pod wieloma względami sytuacja w obu krajach jest podobna. Polska i Jugosławia stoją np. w obliczu dokonywania zmian strukturalnych, głównie w sferze ekonomicznej.

Pierwszy dzień debaty sejmowej

Ciąg dalszy ze str. 2

projekcie rostrzygnięcia ma kapitalne znaczenie dla przyszłości całej kultury narodowej, a przede wszystkim tej jej części, którą współorganizują zakłady pracy, która służy bezpośrednio potrzebom klasy robotniczej. Nakłada na społeczeństwo zakłady pracy obowiązek oświaty, działalności kulturalnej i sportowej pracowników.

Rozdział II stanowi o organizacji instytucji upowszechniania kultury. W rozumieniu projektu ustawy jej przebieg stosuje się do: — domów kultury, ośrodków kultury, klubów, świetlic, muzeów, bibliotek, biur wystaw artystycznych, salonów i galerii sztuki.

Art. 12 rządowego projektu rostrzygnięcia w sposób jedno-

znaczny system finansowania instytucji upowszechniania kultury, w tym: prowadzenie przez zakłady pracy. Proponujemy, by wydatki związane z utrzymaniem zakładowych placówek kultury pokrywałyby przez zakład pracy, zaś koszty programowe oraz wynagrodzenie pracowników merytorycznych upowszechniania — z funduszu rozwoju kultury. Tym samym stworzone zostały podstawy stałego dotychczas egzystencji zakładów instytucji kultury, zapewnione warunki dla ich działania i rozwoju.

Rozdział III projektu ustawy traktuje o pracownikach upowszechniania kultury. Określa on prawa i obowiązki tej grupy pracowniczej.

Projekt ustawy określa zasady wynagradzania pracow-

ków upowszechniania kultury, rodzaje dodatków do uposażenia zasadniczego, a także wprowadza — jako zasadę, taki wzrost średniego wzrostu, aby jego poziom wzrastał w stopniu nie mniejszym niż poziom przeciętnego wynagrodzenia pracowników zatrudnionych w jednostkach gospodarki społecznej.

Pragnę podkreślić, iż uchwała, która obowiązywać będzie od 1 stycznia 1984 roku, m.in. podnosi wydatnie górą stawkę miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego i dodatku funkcyjnego, wprowadza dodatki za wysługę lat, ustanawia obowiązkową zasadę przyznawania nagród jubileuszowych, przyznaje dodatkowe urlopy pracownikom zatrudnionym w muzeach martyrologicznych.

(PAP)

Powyższe decyzje rządu powinny poprawić trudne i wciąż jeszcze mało atrakcyjne warunki wykonywania zawodu pracownika upowszechniania kultury i wraz z przedstawionym projektem ustawy — przyczynić się wydatnie do zahamowania odpływu wysoko wykwalifikowanych kadr, co winny zwiększyć zainteresowanie zawodem wśród młodego pokolenia. Na polu upowszechniania kultury szczególnie wyraziście potwierdza się bowiem prawda, iż aktywizacja życia kulturalnego, jego rozwój i autentyczność dokonuje się za sprawą głębokiego przekonania i zaangażowania animatorów i działaczy, a te cechy znanomówca muszą wszystkich pracowników upowszechniania.

W tym celu należy przede wszystkim poprawić warunki rynkowych, które są podstawą w zapewnieniu potrzeb w wielu wyrobach. Założenia planu na rok 1984 zapowiadają w tym zakresie poprawę na miarę możliwości gospodarki narodowej, ale w licznych pozycjach znacznie poniżej możliwości zapisanych w NPSG.

Nasze wnioski w sprawach inwestycji dotyczą trzech problemów: struktury inwestycji, ich efektywności i zmian, które powinny nastąpić w 1984 r. oraz w latach dalszych. Posłowie krytycznie odnieśli się

do faktu, iż w ciągu 10 miesięcy br. oddano do użytku tylko 26 proc. planowanych w skali roku inwestycji, przy największych opóźnieniach inwestycji związanych z produkcją rynkową i gospodarką żywnościową.

Obszerne uwagi do założeń planu na rok 1984 zgłosiła Komisja Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych. Zagrożony jest w br. program budownictwa indywidualnego. Niepokojącym zjawiskiem jest niedostateczne przygotowanie stóp surowych oraz niewystarczające dla budownictwa przyszłych lat zbroieństwa terenów. Komisja uważa za nieproporcjonalnie niskie nakłady na remonty.

Istotne znaczenie dla rozwoju naszej gospodarki będzie miała sytuacja w handlu zagranicznym. Nasze stosunki handlowe z większością rozwiniętych krajów kapitalistycznych, a zwłaszcza z USA są i będą w 1984 r. ograniczone restrykcjami narzuconymi przez administrację amerykańską. Dla osiągnięcia celów zapisanych w I wariancie handlu zagranicznego po-

partym przez posłów, potrzebny jest znaczny wysiłek całej gospodarki. Tylko najlepsze wyroby naszego przemysłu mogą konkurować na rynku światowym.

Sytuacja w naszym bilansie płatniczym nie pozwala na taki import, aby zabezpieczyć wszystkie potrzeby gospodarki. Musimy zwiększać produkcję antyimportową i bardzo racjonalnie gospodarować importowanymi surowcami oraz wyrobami. W pełni uzasadniona jest reorientacja geograficzna w handlu zagranicznym, a więc zwiększanie obrotów z ZSRR i innymi krajami socjalistycznymi. Tworzy to zabezpieczenie ekonomiczne naszej gospodarki. W 1984 r. przedsiębiorstwa handlu zagranicznego winny zwiększyć import wyrobów rynkowych z tych krajów socjalistycznych, z którymi uzyskamy dodatnie saldo płatnicze.

Posłowie w toku dyskusji i w opracowanych opiniach komisji wyraźnie podkreślali, że krytyczny stosunek do wielu sformułowań zawartych w CPR 1984 — nie oznacza braku uznania dla tych wszy-

stkich, którzy ogromnym wysiłkiem podjęli trud wypracowania kraju z kryzysu. Akcentowali także obiektywne trudności, jakie wystąpiły w bież. roku. Domagali się jednak wyraźnie, by ich głosy służyły doskonaleniu planowania i zarządzania gospodarką, podnoszeniu autorytetu Sejmu i rządu oraz wyciągnięciu właściwych wniosków z doświadczeń wyjątkowo trudnego okresu.

Potencjał ekonomiczny naszego kraju nie jest mały. Wsławy i rzetelną pracę może dać duże efekty. Problem w tym, by programowanie i planowanie rozwoju gospodarki w oparciu o realia tworzyły warunki do lepszego wykorzystania wszystkich czynników produkcji. Temu celowi powinny również służyć systemowe reformy. Sądzę, że także dzisiejsza debata nad opinią do CPR i proponowaną w tej sprawie uchwałą Sejmu, o której parcie proszę w imieniu Komisji Planu Gospodarczego, Budżetu i Finansów — przyczyni się do osiągnięcia celów założonych w projekcie planu.

(PAP)

Doskonalenie obronności kraju

Wystąpienie posła Zenona Wróblewskiego

(SKRÓT)

Proponowana nowela ustawy o powszechnym obowiązku obrony PRL — wniesiona ze wspólnej inicjatywy ustawodawczej Rady Państwa i Rady Ministrów — stanowi kolejny ważny krok w dziedzinie doskonalenia naszego systemu kierowania i zarządzania zagadnieniami obronności i bezpieczeństwa kraju. Polska Ludowa od zarania swego istnienia ściśle wiązała swoje bezpieczeństwo z zachowaniem pokoju w Europie i świecie. Dla Polaków, dla socjalistycznej Polski — niezbywalne prawo do życia w warunkach trwałego pokoju ma walor dobra najwyższego, o którego zachowanie należy zabiegać wszelkimi dostępnymi środkami. Jest to nakaz płynący z naszej przeszłości, ale jest to także surowy wymóg doby obecnej, gdy niszczona są — z takim trudem budowane — zrebry odzrodzenia politycznego. Zapowiedziane przez państwa NATO na koniec tego roku, a faktycznie już rozpoczęte instalowanie na naszym kontynencie amerykańskich rakiet nowej generacji, jest tego nawiązaniem, jest dowodem, że smiercioność ładunków tych rakiet wymierzone są także w polskie miasta, w nasze centra przemysłowe i węzły komunikacyjne, w narod polski. Kierując się zasadą pokoju i współzależności państw o odmiennych ustrojach politycznych oraz konsekwentnie, realizując postanowienia Aktu Końcowego Konferencji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie, Polska — wraz z innymi państwami wspólnoty socjalistycznej — ustawicznie i wytrwale działa na rzecz odzrodzenia politycznego i militarnego, na rzecz rozwoju równoprawnej współpracy międzynarodowej. Jest to strategiczny kierunek naszej polityki zagranicznej.

Działając ze wszystkich sił na rzecz zachowania i utrwalenia pokoju, musimy jednocześnie mieć pełną świadomość faktu, że rekonstrukcja bezpieczeństwa Polski niezmienne pozostaje — budowana wysiłkiem całego narodu — zdolność obronna naszego kraju. Stanowi ona składową część kołowej mocy obronnej państwa — strona Układu Warszawskiego, do której największy i decydujący wkład wnoszą nasz wypróbowany przyjaciel Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich.

Oto problemy o znaczeniu węzłowym, odzwierciedlające zarazem główne idee proponowanej nowelizacji: sprawa pierwsza dotyczy nowego usytuowania i rozszerzenia kompetencji KOK-u oraz określenia zasad powoływania i zwalniania jego zastępców i członków Komitetu Obrony Kraju. Przedłożona nowelizacja sytuuje komitet jako organ kolegialny właściwy w sprawach obronności i bezpieczeństwa państwa. Działalność będzie zgodna z przepisami ustawy o powszechnym obowiązku obrony, przy pełnym zachowaniu konstytucyjnie

Współczesny kształt systemu obronności Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej nakreślony jest w ustawie z 1967 roku. System ten nie jest — i nie może być — statyczny. Podlega on sukcesywnemu doskonaleniu, stosownie do warunków wewnętrznych kraju i przeobrażeń w międzynarodowej sytuacji polityczno-militarnej. Założenie to leży u podstaw obecnej nowelizacji ustawy.

Najważniejsze są te jej postanowienia, które odnoszą się do Komitetu Obrony Kraju.

Istota zasadnicza polega na tym, że Komitet Obrony Kraju, istniejący już od dawna w naszej strukturze państwowej był organem Rady Ministrów. Takie jego usytuowanie budziło jednak zastrzeżenia o bawę, co do możliwości sprawnego kierowania obronnością państwa w przypadku zagrożenia wojennego i wojny. Propozycja obecnej regulacji jest więc logiczna i wypełnia tę lukę.

Również niedawne doświadczenia okresu stanu wojennego przemawiają za tym, aby struktury państwowe kraju dostosować lepiej, niż to było uprzednio, nie tylko do funkcjonowania w sytuacji normalnej, ale także do warunków stanów nadzwyczajnych. Istotny krok w tej dziedzinie został zrobiony, kiedy Sejm wniósł poprawkę do Konstytucji, rozróżniając obok stanu wojennego — stan wyjątkowy. W pracach nad tą ustawą zarówno przez wnioskodawców jak i w komisjach sejmowych dbano o szczególną staranność o to, aby kompetencje i zadania Komitetu Obrony Kraju i jego przewodniczącego pozostawały we właściwym stosunku do roli i zadań Sejmu, Rady Państwa i Rady Ministrów.

Oto problemy o znaczeniu węzłowym, odzwierciedlające zarazem główne idee proponowanej nowelizacji: sprawa pierwsza dotyczy nowego usytuowania i rozszerzenia kompetencji KOK-u oraz określenia zasad powoływania i zwalniania jego zastępców i członków Komitetu Obrony Kraju. Przedłożona nowelizacja sytuuje komitet jako organ kolegialny właściwy w sprawach obronności i bezpieczeństwa państwa. Działalność będzie zgodna z przepisami ustawy o powszechnym obowiązku obrony, przy pełnym zachowaniu konstytucyjnie

określonych uprawnień Rady Ministrów w sprawowaniu ogólnego kierownictwa w dziedzinie obronności kraju i organizacji sił zbrojnych.

Wyrazem poszerzenia kompetencji komitetu jest także uprawnienie do wnioskowania w sprawie wprowadzania stanu wyjątkowego, stanu wojennego, ogłoszenia mobilizacji oraz w sprawie podjęcia postanowienia o stanie wojny. Jest on również powołany do sprawowania — w okresie stanu wyjątkowego bądź stanu wojennego — funkcji administratora w sprawach obronności i bezpieczeństwa państwa.

W projekcie ustawy zawarto postanowienie, wedle którego przewodniczący komitetu jest powoływany przez Sejm, a jego zastępcę przez Radę Państwa, która jednocześnie określi zasady powoływania pozostałych członków komitetu.

Stosownie do poszerzonego zakresu kompetencji Komitetu Obrony Kraju projekt ustawy zakłada podniesienie rangi wojewódzkich komitetów obrony. Nastąpi to przede wszystkim poprzez powierzenie im funkcji organizatorsko-kontrolnych w zakresie zadań obronnych.

Drugą węzłową sprawą jest ustanowienie zwierzchnictwa nad siłami zbrojnymi. Dotychczasowe rozwiązania prawne nie regulowały tego problemu tak istotnego dla współczesnych zasad kierowania i dowodzenia wojskami. Istniejący stan rzeczy odbiegał też od naszych tradycji narodowych w tej dziedzinie. W projekcie ustawy przyjęto zatem ustanowienie (instytucji) zwierzchnictwa sił zbrojnych w osobie przewodniczącego Komitetu Obrony Kraju i określono jego podstawowe uprawnienia. Przewidziano też mianowanie na okres wojny naczelnego dowódcy sił zbrojnych PRL. Uprawnienie to przysługujące będzie Radzie Państwa.

Proponowane w projekcie ustawy uregulowanie w sprawach Komitetu Obrony Kraju i zwierzchnictwa nad siłami zbrojnymi — są tożsame bądź zbliżone do rozwiązań istniejących w państwach naszego sojuszu obronnego — Układu Warszawskiego.

Kolejną sprawą odnosi się do formacji uzbrojonych, nie wchodzących w skład sił zbrojnych. Działają one na

podstawie odrębnych ustaw. W niektórych z nich pełnią służbę poborowi, którzy wraz z tą służbą, a zarazem znaczenie dla nadziedznych interesów państwa, zasadniczą rolę w służbie wojskowej. W niektórych z nich pełnią służbę poborowi, którzy wraz z tą służbą, a zarazem znaczenie dla nadziedznych interesów państwa, zasadniczą rolę w służbie wojskowej.

Ustawowo wprowadzona w 1970 roku forma zastępczego spełniania obowiązku służby wojskowej przez określone kategorie młodzieży poborowej rozwija się pomyślnie z pożytkiem dla obrony cywilnej i gospodarki narodowej. Obecnie we wszystkich oddziałach obrony cywilnej, funkcjonujących głównie w strukturze ochotniczych hufców pracy i w zawodowych strażach pożarniczych — pełnią służbę kilkanaście tysięcy junaków.

Służba ta zasługuje na szacunek i uznanie. Jednocześnie jest odbiorem w warunkach zbliżonych do wojskowych wyznaczonej przez jedną z dwóch stron odpowiednich rygorów, z drugiej zaś przynajmniej — prawdziwie należny żołnierzom zasadniczej służby wojskowej. Dotyczy to przede wszystkim poddania orzecznictwu sądów wojskowych przestępstw popełnionych przez junaków oddziałów obrony cywilnej oraz korzystanie przez poborowych odrywających się z zasadniczej służby w obronę cywilnej ze świadczeń odszkodowawczych — rentowych w zakresie przysługującym żołnierzom.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o powszechnym obowiązku obrony PRL był przedmiotem prac sejmowych Komisji Obrony Narodowej i Prac Ustawodawczych przy udziale przedstawicieli Komisji Spraw Wewnętrznych i Wyimiaru Sprawiedliwości. Posłowie udzielili pełnego poparcia generalnym ideom i koncepcjom przedłożonego projektu ustawy, jednogłośnie głosząc za jego przyjęciem. Wnieśli poprawki, mają charakter porządkowo-redakcyjny.

Z upoważnienia obydwu komisji proszę o wyrażenie opinii o uchwale projektu ustawy wraz z zaproponowanymi poprawkami. (PAP)

Modyfikacja reformy gospodarczej

Wysypienie ministra Władysława Baki

(SKRÓT)

Niespełna dwa lata upłynęło od czasu, kiedy uchwalony został pakiet ustaw tworzących podstawy prawne nowego mechanizmu ekonomicznego. Dzisiaj rząd występuje o zmianę niektórych przepisów zawartych w ustawach o cenach, o opodatkowaniu jednostek gospodarki społecznej, o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych, o planowaniu społeczno-gospodarczym oraz w ustawie — prawo bankowe.

Wyniki osiągnięte w okresie sześciu miesięcy br. zadają kłopot twierdzeniu o stagnacji gospodarczej w naszym kraju. Przeciwnie. Dowodzą one, że wprowadzone zostały mechanizmy wzrostu produkcji i poprawy efektywności.

Najbardziej syntetyczną miarą procesów zachodzących w gospodarce jest dochód narodowy. Po czterech latach nieustannego jego spadku, w roku bieżącym odnotowujemy wręcz wzrost. Świadczy to, że gospodarka nasza wkroczyła na drogę trwałej poprawy. Ze wzrost aktywności produkcyjnej staje się udziałem wszystkich bez mała dziedzin. Ma to swój udział reformy gospodarcze. Bez samodzielnego przedsiębiorstwa nie zachodziłyby tak szybko niezbędne procesy adaptacyjne. Z kolei bez samofinansowania, nie następowałyby przeobrażenia w świadomości i w działalności kadry kierowniczej w kierunku efektywności. Wreszcie bez samorządu pracowniczego znalibyśmy mniejszą skalę zaangażowania robotników i innych środowisk społeczno-zawodowych w poprawę gospodarki.

Generalnie korzystne zmiany w ekonomice nie świadczą, iż wszystko dzieje się tak, jak zamierzaliśmy, że rząd jest zadowolony z osiągniętego postępu. Przede wszystkim nie zdolano utrzymać w ryzach dochodów i cen. W rezultacie wielkiego naporu na wzrost wynagrodzeń, któremu rząd nie potrafił się skutecznie przeciwstawić, powstał dylemat: albo dokonać podwyżki cen, wykraczać poza zamierzania planowe, albo dopuścić do gwałtownego pogorszenia sytuacji rynkowej. Wybrane zostało to pierwsze, jako mniej szkodliwe.

W miarę upływu czasu skuteczność działań rządu na rzecz ograniczenia wzrostu cen była coraz większa. Blisko 25-procentowy wzrost ogólnego poziomu cen detalicznych w bieżącym roku w porównaniu z poprzednim, przytłaczającej mierze jest rezultatem przeniesienia skutków zmian cen, jakie miały miejsce w 1982 r. oraz wzrostu cen w pierwszych czterech miesiącach 1983 r. Pozytywnie od kwietnia br. nastąpiła generalnie biorąc stabilizacja ogólnego poziomu cen.

W 1983 r. nie uczyniliśmy większego kroku naprzód w dostosowywaniu struktury produkcji do potrzeb społecznych. Nadal udział produkcji przemysłowej jest niewystarczający. Nadal też wytwarzamy zbyt dużo środków produkcji i wyrobów, które na obecnym etapie nie są najbardziej potrzebne i nadal w wielu zakładach produkcyjne się nieefektywnie, zużywając w nadmiarze energię, paliwa i surowce, a także pracę ludzką. Nie zdołaliśmy również zapobiec pogarszaniu się jakości produkcji. Tylko w niewielkiej części

zjawisko to można wytłumaczyć przyczynami obiektywnymi. W zdecydowanej większości jest to rezultat zwycięstwa niechlujstwa i lekceważenia obowiązków państwowych.

Zarówno z doświadczeń pozytywnych, jak i negatywnych rząd wyciąga wnioski na przyszłość, w tym również w odniesieniu do niektórych mechanizmów i narzędzi reformy gospodarczej. I to jest pierwsza przesłanka przedłożonego projektu ustawy o modyfikacji niektórych przepisów dotyczących reformy gospodarczej. Osiągnięty postęp w porządkowaniu gospodarki, a także pełniejsza wiedza o nowych mechanizmach oraz większe umiejętności posługiwania się narzędziami stworzonymi przez reformę umożliwiają odejście bądź ograniczenie niektórych rozwiązań przejściowych, stosowanych w pierwszej fazie reformy. I to jest druga przesłanka proponowanych zmian. Trzecia przesłanka wiąże się z bardziej gruntownym rozpoznaniem warunków osiągania celów społecznych i realizacją priorytetowych zadań gospodarczych, określonych w planie trzyletnim, a także w programie oszczędnościowym i w programie przeciwdziałania inflacji.

W toku szerokiej, ponad pół roku trwającej dyskusji społecznej nad usprawnianiem mechanizmów reformy uzgodniono, że modyfikacje systemu powinny przede wszystkim mieć na celu: zwiększenie presji ekonomicznej przedsiębiorstw w kierunku poprawy efektywności i jakości produkcji, stymulowanie i wymuszenie przy pomocy narzędzi ekonomicznych zmian strukturalnych, w tym zwłaszcza zwiększenia udziału produkcji rynkowej oraz przeciwdziałanie nieuzasadnionemu wzrostowi cen i dochodów. Celem te znajdują pełne odzwierciedlenie w projekcie ustawy przekładanej dzisiaj przez rząd pod obrady Sejmu.

Najwięcej zmian dotyczy ustawy o cenach. Wykonując zalecenie Sejmu — Rada Ministrów proponuje uzupełnienie ustawy o cenach o przepisy stanowiące, że kalkulacja cen umownej powinna być sporządzana na podstawie kosztów zasadniczych. W celu przeciwdziałania stosowanemu nieuzasadnionemu wzrostowi cen i dochodów, w marżom umownym, jakim ustawy proponuje projekt ustawy ministra d/s Cen w uprawnienia do kształtowania — gdy zajdzie tego potrzeba — przeciętnego poziomu cen usług handlowych. Natomiast w odniesieniu do budownictwa proponuje się zasadę, że kalkulacja cen będzie dokonywana na podstawie kosztorysów, sporządzonych w oparciu o określone zasady kosztorysowania obiektów i robót budowlanych.

Przedłożony projekt zmierza też w kierunku znacznego ośrobiazenia sankcji finansowych nakładanych na przedsiębiorstwa w przypadku pogorszenia jakości towarów i niedopełnienia obowiązku odpowiedzialnego obniżenia cen. Rząd proponuje poza tym uchwale w ustawie o cenach przepisów zawartych w art. 11 ustawy o szczególnej regulacji prawnej w okresie przejściowym kryzysu społecznogospodarczego z lipca br. Chodzi o trwałe upoważnienie Rady Ministrów do okresowego wprowadzania zakazu podwyżki cen, z wyjątkiem przywrócenia niezależnych od przedsiębiorstw oraz do wyłączenia górnej granicy dopuszczalnego wzrostu cen dla

określonych grup towarów i usług.

Rząd w pełni podzielił też opinie posłów, że zmiana sposobu opodatkowania zysku przedsiębiorstw mieć będzie korzystny wpływ na rozwój produkcji i poprawę efektywności gospodarowania. W konsekwencji projekt ustawy wprowadza w tej dziedzinie istotne zmiany. Zamiast dotychczasowego podatku progresywnego, odróżniowanego według poziomu rentowności przedsiębiorstw, propozycja jest wprowadzić jednolitą stawkę opodatkowania, wynoszącą 60 proc. zysku powiększonego o koszty i straty nieuzasadnione.

Przebieg z opodatkowania progresywnego na nowe zasady wymaga wprowadzenia mechanizmu łagodzącego zmiany w sytuacji finansowej niektórych jednostek gospodarczych. Biorąc to pod uwagę, że dotychczas płacili podatek przekraczający 60 proc. zysku znajdują się obecnie w korzystniejszej sytuacji i odpowiednio do jednostki, które dotychczas uiszczały podatek w wysokości mniejszej od 60 proc. zysku, znajdują się w gorszej sytuacji finansowej. W projekcie przyjęto więc formę czasową, trwającą trzy lata, korekty wielkości podatku dochodowego. Pozwoli to przedsiębiorstwom na dostosowanie się do nowych uniwersalnych zasad opodatkowania, a organom państwowym do odpowiedniego zestrojenia narzędzi ekonomicznych.

Jeśli chodzi o ustawę o gospodarce finansowej przedsiębiorstw, to projekt ustawy przewiduje, że w przyszłości najważniejsze zmiany, po pierwsze — wyłączenie z ustawy regulacji dotyczącej obciążenia państwowym Funduszu Aktywności Zawodowej. Rząd uważa, że sprawy te powinny być uregulowane w odrębnej ustawie, której projekt w ciągu najbliższych kilku dni zostanie skierowany do Sejmu. Po drugie — utrzymanie na okres do 1990 roku zasady opodatkowania części — ok. 50 proc. — amortyzacji do budżetu państwa. Proponuje się przy tym zrezygnować z odpisu był określany w Narodowym Planie Społeczno-gospodarczym, a na najbliższe dwa lata w centralnym planie rocznym na rok 1985. Zakłada się, że niektóre branże uzyskają prawo do gospodarowania całością amortyzacji, niektóre uzyskują ulgowe warunki, inne natomiast będą musiały wpłacać 50 proc.

W ustawie o gospodarce finansowej przedsiębiorstw proponujemy też utrwalenie zasady o przekazywaniu przez przedsiębiorstwa części funduszu techniczno-ekonomicznego na rzecz Centralnego Funduszu Postępu Technicznego.

Fundusz ten znajdowałby się w dyspozycji projektowanego Państwowego Komitetu Postępu Naukowego — Technicznego i stałby się istotnym narzędziem przyspieszenia rozwoju technicznego podstawowych, najważniejszych dziedzin.

Jeśli chodzi o ustawę o planowaniu społeczno-gospodarczym, to jedyną proponowaną zmianą dotyczy systemowego upoważnienia Rady Ministrów do przejściowego stosowania regulacji obrotu surowcami, paliwami i energią, deficytowymi materiałami i produktami. Projekt ustawy przewiduje jednak, iż w przypadku gdyby Rada Ministrów skorzystała z powyższego upoważnienia, to po upływie każdego roku stosowania eglamentacji, mieć be-

dział obowiązek przedstawiania Sejmowi sprawozdania, w którym określone byłoby motywy, przyczyny i skutki stosowania reglamentacji.

W odniesieniu do ustawy „prawo bankowe” rząd wnosi jedynie o upoważnienie Rady Ministrów do określenia terminu i zasad wyodrębnienia Państwowego Rezerwu Oszczędności Narodowego Banku Polskiego.

Przedstawione zmiany w naszym nie naruszają podstawowych zasad reformy gospodarczej. Zasady takie jak strategiczna rola planowania, jego uproszczenie, samostanowienie, samodzielność i samofinansowanie przedsiębiorstwa, wreszcie zasady i warunki podległości państwa — pozostają niewzruszone.

Na tle projektowanych zmian występuje spore nieporozumienie. Wiele osób uważa, iż stabilność reformy polega na tym, że żaden z przepisów, żaden z jej elementów nie jest nienaruszalny. Tak być oczywiście nie może. Nienaruszalne są tylko zasady. Proponowane korekty mają charakter bardziej trwały. Dlatego też w swoim dokumencie wydanym pod nazwą „Kierunki usprawniania i umiędzynarodowienia reformy” rząd przyjmuje, iż są to zmiany, które będą obowiązywać od 1984 roku, a nie na 1984 rok. Oznacza to, że stwarzamy znacznie trwalszą, dalszą perspektywę dla ich funkcjonowania.

Jedną z istotnych cech reformy zainicjowanej przez partię, uchwalonej przez IX Nadzwyczajny Zjazd, zaproszowanej przez Wysoki Sejm w 1981 roku, jest kurs na praworządność. Dokonany został do tej pory ogromny wysiłek legislacyjny. Można powiedzieć, że jesteśmy w końcowej fazie tworzenia kompletnych podstaw prawnych dla reformy. Dzisiejsze korekty mają w tym względzie spore znaczenie. Eliminują one spore słabości i potencjalne deformacje.

Dowiedzieliśmy, że nie jesteśmy doktrynami, że modyfikujemy i chcemy zmieniać te rozwiązania, które nie wytrzymują bądź nie wytrzymują próby życia. Rząd stoi jednak na stanowisku, że prawo obowiązujące musi być bezwzględnie przestrzegane. Co miało być zmienione, powinno być zmienione. Jednakże to co pozostaje jako prawo, musi być bezwzględnie respektowane.

Mamy świadomość, że nie jest z tym jeszcze najlepiej. W dalszym ciągu bowiem obserwuje się tendencje do nadużywania prawa ze strony organów administracji, nadal dokonuje się zbyt małego wysiłku w tym kierunku, aby określić cele polityki gospodarczej osiągać na drodze stosowania metod i narzędzi zgodnie z nowymi zasadami funkcjonowania i przepisami obowiązującego prawa. Rząd stoi na stanowisku, że tendencje takie powinny być bezwzględnie eliminowane. Jest to bowiem nie tylko problem ekonomiczny, nie tylko problem sprawności funkcjonowania gospodarki. Jest to doniosła kwestia społeczna i polityczna, a nade wszystko sprawa wiarygodności władzy.

Założenia Centralnego Planu Rocznego

Wystąpienie posła Longina Cegielskiego

(SKRÓT)

Komisja Planu Gospodarczego, Budżetu i Finansów, w imieniu której przemawiam, rozpatrywała założenia Centralnego Planu Rocznego 1984 z udziałem przedstawicieli prezydentów zainteresowanych komisji. W wyniku wniosków i krytycznej dyskusji stwierdziliśmy, iż generalnie założenia i CPR 1984 kierują się celami ustalonymi w NPSG na lata 1983—1985.

Przy obiektywnej ocenie trudności zewnętrznych i wewnętrznych, na które napotykał rząd w 1983 r. — zdaniem komisji — realizowane są podstawowe założenia polityki społecznej i większości elementów polityki ekonomicznej państwa. Tym samym celem służą także założenia planu na rok 1984. Zmierzają one do redukcji zjawisk kryzysowych.

W roku bieżącym po raz pierwszy od czterech lat wzrosła dochód narodowy wytworzony. Założony na rok 1984 wzrost tego dochodu jest zgodny ze wskaźnikiem przyjętym w NPSG na lata 1983—1985.

Obok tych pozytywnych posłowie wskazali jednak na istotne zagrożenia w realizacji planu trzyletniego. Dotyczy one w szczególności: struktury produkcji przemysłowej, wielkości dostaw towarów rynkowych, dochodów realnych ludności, równowagi pieniężno-rynkowej inwestycji oddanych do użytku, budownictwa mieszkaniowego, tak upowszechnionego jak i indywidualnego w dużych aglomeracjach miejskich.

Przy ocenie wyników 1983 r. i założeń na rok 1984 najwięcej uwag dotyczyło pięciu problemów: — braku skutecznych instrumentów do regulowania wzrostu plac w powiązaniu z wzrostem produkcji i wzrostem wydajności pracy, — uzasadnionych podwyżek cen, — braku istotnego postępu w zmianie struktury produkcji przemysłowej i znaczących odchyleń w stosunku do założeń planu w produkcji niektórych towarów rynkowych, tak w odniesieniu do ich ilości jak i jakości, — małego postępu w racjonalnym wykorzystaniu czasu pracy, siły roboczej oraz potencjału ekonomicznego.

— opóźnieniu w oddawaniu do użytku inwestycji związanych z produkcją rynkową, gospodarką żywnościową, obiektów służby zdrowia, oświaty i kultury.

Posłowie postulowali konsekwentne wdrażanie mechanizmów ekonomicznych, które wyeliminują nieuzasadniony wzrost plac, istotny powód występujących nadal zjawisk inflacyjnych i rozwarstwiania dochodów ludności, że skądś dla grupy najsłabszych ekonomicznie, a zwłaszcza emerytów i rencistów. Posłowie postulowali, aby w ramach planowanego wzrostu plac stworzyć odpowiednie bodźce dla opłaty wzrostu produkcji, głównie przeznaczonej na rynek wewnętrzny i na eksport oraz wzrostu wydajności.

Osiągnięte w br. wyniki wydajności pracy i planowana jej wzrost w 1984 r. są wyższe od założeń NPSG. Nie może to jednak zadowalać. Potrzeby i możliwości naszej gospodarki są większe, zwłaszcza w sferze lepszego wykorzystania czasu pracy i wydajności poprawy organizacji pracy. Trudnym problemem, na

który szczególnie wyczułona jest opinia społeczna są dotychczasowe i planowane podwyżki cen. Są one nieuniknione z ekonomicznego punktu widzenia. Społeczeństwo słusznie jednak nie chce akceptować samowoli cenowej i pokrywania nią niegospodarności. Z powszechną krytyką spotyka się podwyżka cen na towary złej jakości. W toku dyskusji w komisjach domagano się, by w handlu zdecydowanie zastrzyż jakość w rygorze odbioru towarów i by wdrożyć do cenotwórczość zasadę „jaki towar taka cena” oraz wyeliminować z praktyki cenotwórczość wszystkie negatywne zjawiska jakie wystąpiły w latach 1982 i 1983.

W toku dyskusji nad sprawą cen posłowie jednoznacznie wypowiedzieli się za tym, aby w 1984 r. 15-procentowy wskaźnik wzrostu uważać za maksymalny. Kolejny wniosek poselski postuluje, by przy podwyżce zabezpieczyć wyrównanie skutków zmian cen dla najmniej zarabiających oraz dla rencistów i emerytów otrzymujących niskie wypłaty.

ZAKŁADY STOLARKI BUDOWLANEJ W MIKOŁAJKACH ogłaszają I PRZETARG NIEOGRANICZONY na sprzedaż

— samochodów marki „Zil” 130G, nr fabr. 1358312, nr rej. SUA — 484K, cena wywoławcza — 350.000 zł

Samochód można oglądać na terenie Zakładu w godzinach pracy w dniach od 23 listopada do 9 grudnia 1983 r. za wyjątkiem sobót i niedziel.

Przetarg odbędzie się w dniu 12 grudnia 1983 r. o godz. 10 w biurze ZSB w Mikołajkach przy ul. Dąbrowskiego 18.

Wadium w wysokości 10 proc. ceny wywoławczej należy wpłacić najpóźniej w przeddzień przetargu na konto NBP O/Gizycko nr 79136-2046 lub w kasie przedsiębiorstwa.

k 4785-1

LOKALE

ELK — mieszkanie spółdzielcze w nowym budownictwie (1 pokój) — zamienie na podobne w Białymstoku. Oferty Biuro Ogłoszeń „1983”.

p 10951-1

POKOJÓW dwóm chłopcom lub dziewczętom — odpłatnie, łączna kwota 7.

g 10961-1

PRZYJMIE na mieszkanie jedną, dwie osoby. Platne za pół roku z góry. Jagiellońska 32, (po godz. 15).

g 10955-1

Wyrazy głębokiego współczucia

MIROSLAWIE STĄSKIEWICZ
z powodu zgonu

OJCA
składają: dyrekcja, POP i pracownicy Zespołu Opieki Zdrowotnej w Sejnach k 4964-1

11 listopada 1983 r. zmarła

EUGENIA POPLAWSKA
długoletni pracownik WPHW
Wyrazy głębokiego żalu i współczucia

RODZINIE
składają: dyrekcja, Zarząd NSZZ pracowników WPHW i współpracownicy Wydziału Budowlanego Przedsiębiorstwa Handlu Wewnętrznego w Białymstoku k 4963-1

Wyrazy szczerzego współczucia

koł. KONSTANTEMU ŚWIĘTOCHOWSKIEMU
z powodu zgonu

OJCA
składają: dyrekcja i współpracownicy Kolumny Transportu Sanitarnego w Białymstoku i Rejonowej Kolumny Transportu Sanitarnego w Białymstoku, Podlaskim k 4953-1

Wyrazy głębokiego współczucia

HELENIE OKULANIS
z powodu zgonu

OJCA
składają: dyrekcja, POP i pracownicy Zespołu Opieki Zdrowotnej w Sejnach k 4965-1

Wyrazy szczerzego współczucia

JADWIDIE KUROWSKIEJ
z powodu zgonu

MĘŻA
składają: Rada Nadzorcza, Zarząd i pracownicy Banku Spółdzielczego w Tykocinie k 4968-1

W BIAŁYMSTOKU

TEATRY

Teatr Dramatyczny im. A. Węgierki — „Indyk”, godz. 18 (duża scena), „Lory z walczyki”, godz. 17.30 (mała scena).

Białostocki Teatr Lalek, ul. Kilińskiego 1 — nieczynny.

KINA

„Pokój” — „Głos”, prod. radz. (od lat 12), godz. 10, 18 i 20. „Znachor”, prod. polsk., kol. (od lat 12), godz. 15.30.

„Ton” — „Vabank”, prod. polsk. (od lat 15), godz. 10.30, 13, 15.30, 17.45 i 20.

„Syrrena” — „Jak się budzi król”, prod. CTSIS (b.o.), godz. 10.00. „Filip z konopki”, prod. polsk. (b.o.), godz. 13, 15.30, 17.45 i 20.00.

KINA

„Bielik Podlaski” — „Przeżycie miłości”, prod. radz. (b.o.). „Dąbrowa Białostocka” — „Nie było smutku”, prod. radz. (od lat 12).

Hajnówka — „Wzbił się w górę jak orły”, prod. radz. (b.o.). Lapy — „Syberian”, cz. I, prod. radz. (od lat 15).

Siemiatyże — „Trudny jest tyłko pierwszy krok”, prod. radz. (b.o.). „Sokolka” — „O 6 wieczorem do wojny”, prod. radz. (b.o.).

ŁOMŻYŃSKIM

Łomża — „Milenium” — „Czerwone dzwony”, cz. I-II prod. radz. meksyk. włosk. (od lat 12). Łomża — „Październik” — „Czarna” — prod. weg. (od lat 18). „Grajale” — „Życie jest piękne”, prod. radz. (od lat 12).

Wysokie Mazowieckie — „Dramat na polowaniu”, prod. radz. (od lat 15). Zambrów — „Zbrodnia i kara”, cz. I-II, prod. radz. (od lat 15).

SUWAŁSKIM

Suwałki — „Batyk” — „Zakończony na własne życzenie”, prod. radz. (od lat 12). Suwałki — „Kultura” — „Dziecko wojny”, prod. radz. (b.o.).

WOJEWÓDZKI ZAKŁAD WETERYNARIII Oddział w Białymstoku ogłasza II PRZETARG NIEOGRANICZONY na sprzedaż samochodów:

1. Syrena R-20
Cena wywoławcza — 70.000 zł

2. Tarpan 233
Cena wywoławcza — 85.000 zł

3. Tarpan 233
Cena wywoławcza — 90.000 zł

Przetarg odbędzie się 1. 14 grudnia 1983 r. o godz. 11 w Oddziale Weterynarii w Białymstoku, ul. Zwycięstwa 26b.

2. 6 grudnia 1983 r. o godz. 11 w Państwowym Zakładzie Leczniczym dla Zwierząt w Łapach.

3. 8 grudnia 1983 r. o godz. 11 w Państwowym Zakładzie Leczniczym dla Zwierząt w Tykocinie.

Samochody można oglądać w środy i czwartki w godz. 10—12 pod wskazanymi wyżej adresami.

Wadium w wysokości 10 proc. ceny wywoławczej należy wpłacić do kasy WZW Oddział w Białymstoku, ul. Zwycięstwa 26b najpóźniej w przeddzień przetargu.

Zastrzega się prawo unieważnienia przetargu bez podania przyczyn.

k 4740-1

„SYRENA” (1979) — sprzedam, Jurzycki, gm. Nowinka, Tadeusz Wilczyński. p 3716-00

„WOLGE” (1979) — sprzedam, Jurzycki, gm. Nowinka, Tadeusz Wilczyński. p 3716-00

„WOLGE” (1979) — sprzedam, Jurzycki, gm. Nowinka, Tadeusz Wilczyński. p 3716-00

„WOLGE” (1979) — sprzedam, Jurzycki, gm. Nowinka, Tadeusz Wilczyński. p 3716-00

„WOLGE” (1979) — sprzedam, Jurzycki, gm. Nowinka, Tadeusz Wilczyński. p 3716-00

„WOLGE” (1979) — sprzedam, Jurzycki, gm. Nowinka, Tadeusz Wilczyński. p 3716-00

„WOLGE” (1979) — sprzedam, Jurzycki, gm. Nowinka, Tadeusz Wilczyński. p 3716-00

„WOLGE” (1979) — sprzedam, Jurzycki, gm. Nowinka, Tadeusz Wilczyński. p 3716-00

„WOLGE” (1979) — sprzedam, Jurzycki, gm. Nowinka, Tadeusz Wilczyński. p 3716-00

„WOLGE” (1979) — sprzedam, Jurzycki, gm. Nowinka, Tadeusz Wilczyński. p 3716-00

„WOLGE” (1979) — sprzedam, Jurzycki, gm. Nowinka, Tadeusz Wilczyński. p 3716-00

„WOLGE” (1979) — sprzedam, Jurzycki, gm. Nowinka, Tadeusz Wilczyński. p 3716-00

„WOLGE” (1979) — sprzedam, Jurzycki, gm. Nowinka, Tadeusz Wilczyński. p 3716-00

„WOLGE” (1979) — sprzedam, Jurzycki, gm. Nowinka, Tadeusz Wilczyński. p 3716-00

„WOLGE” (1979) — sprzedam, Jurzycki, gm. Nowinka, Tadeusz Wilczyński. p 3716-00

„WOLGE” (1979) — sprzedam, Jurzycki, gm. Nowinka, Tadeusz Wilczyński. p 3716-00

„WOLGE” (1979) — sprzedam, Jurzycki, gm. Nowinka, Tadeusz Wilczyński. p 3716-00

„WOLGE” (1979) — sprzedam, Jurzycki, gm. Nowinka, Tadeusz Wilczyński. p 3716-00

„WOLGE” (1979) — sprzedam, Jurzycki, gm. Nowinka, Tadeusz Wilczyński. p 3716-00

„WOLGE” (1979) — sprzedam, Jurzycki, gm. Nowinka, Tadeusz Wilczyński. p 3716-00

„WOLGE” (1979) — sprzedam, Jurzycki, gm. Nowinka, Tadeusz Wilczyński. p 3716-00

„WOLGE” (1979) — sprzedam, Jurzycki, gm. Nowinka, Tadeusz Wilczyński. p 3716-00

„WOLGE” (1979) — sprzedam, Jurzycki, gm. Nowinka, Tadeusz Wilczyński. p 3716-00

„WOLGE” (1979) — sprzedam, Jurzycki, gm. Nowinka, Tadeusz Wilczyński. p 3716-00

„WOLGE” (1979) — sprzedam, Jurzycki, gm. Nowinka, Tadeusz Wilczyński. p 3716-00

„WOLGE” (1979) — sprzedam, Jurzycki, gm. Nowinka, Tadeusz Wilczyński. p 3716-00

„WOLGE” (1979) — sprzedam, Jurzycki, gm. Nowinka, Tadeusz Wilczyński. p 3716-00

„WOLGE” (1979) — sprzedam, Jurzycki, gm. Nowinka, Tadeusz Wilczyński. p 3716-00

„WOLGE” (1979) — sprzedam, Jurzycki, gm. Nowinka, Tadeusz Wilczyński. p 3716-00

K O M U N I K A T

ZAKŁADU WODOCIĄGÓW I KANALIZACJI PGKIM w GIŻYCKU

Wszystkim odbiorcom naszych usług w zakresie dostawy wody i odprowadzania ścieków przypominamy o ciążącym obowiązku:

— zabezpieczenia wewnętrznych instalacji wod-kan., studzienek i pomieszczeń wodomierzowych przed oblodzeniem oraz odprowadzenie wszystkich instalacji letnich.

— w okresie zimy o obowiązku oczyszczania z lodu i śniegu pokryw żeliwnych do zasuw zaworów pozarowych (hydrantów) studni rewizyjnych, krótek ściekowych itd.

Dotyczy to uzbrojenia, które znajduje się przed posesją na chodniku i w połowie jezdnii.

Obowiązek ten jest usankcjonowany w przepisach prawnych i szkody wynikłe z nieprzezwiezania tych przepisów będą przedmiotem dochodzenia administracyjnego.

k 4951-1

BIAŁOSTOCKIE ZAKŁADY PRZEMYSŁU BAWELNIANEGO „FASTY” w Białymstoku ogłaszają II PRZETARG NIEOGRANICZONY na sprzedaż n/w przyciep:

1. przyciepa typ D 44A r.b. 1969
Cena wywoławcza — 21.160 zł

2. przyciepa typ D 44A r.b. 1968
Cena wywoławcza — 21.160 zł

3. przyciepa typ D 44A r.b. 1972
Cena wywoławcza — 21.160 zł

4. przyciepa typ D 44A r.b. 1971
Cena wywoławcza — 27.600 zł

Przyciepy można oglądać w dniach 6—7 grudnia w godz. 7—15 w Dziale Transportu BZPB „Fasty”, ul. Przędzalnia 8.

Przetarg odbędzie się w dniu 8 grudnia 1983 r. o godz. 11 w sali konferencyjnej Działu Głównego Mechanika.

Wadium w wysokości 10 proc. ceny wywoławczej należy wpłacić najpóźniej w przeddzień przetargu tylko w kasie głównej BZPB „Fasty”.

Zastrzegamy sobie prawo unieważnienia przetargu bez podania przyczyn.

k 4753-1

„ZUKA” — sprzedam, Władysław Augustów, ul. Garnarska 3. p 3693-1

„ZUKA” — sprzedam, Władysław Augustów, ul. Garnarska 3. p 3693-1

„ZUKA” — sprzedam, Władysław Augustów, ul. Garnarska 3. p 3693-1

„ZUKA” — sprzedam, Władysław Augustów, ul. Garnarska 3. p 3693-1

„ZUKA” — sprzedam, Władysław Augustów, ul. Garnarska 3. p 3693-1

„ZUKA” — sprzedam, Władysław Augustów, ul. Garnarska 3. p 3693-1

„ZUKA” — sprzedam, Władysław Augustów, ul. Garnarska 3. p 3693-1

„ZUKA” — sprzedam, Władysław Augustów, ul. Garnarska 3. p 3693-1

„ZUKA” — sprzedam, Władysław Augustów, ul. Garnarska 3. p 3693-1

„ZUKA” — sprzedam, Władysław Augustów, ul. Garnarska 3. p 3693-1

„ZUKA” — sprzedam, Władysław Augustów, ul. Garnarska 3. p 3693-1

„ZUKA” — sprzedam, Władysław Augustów, ul. Garnarska 3. p 3693-1

„ZUKA” — sprzedam, Władysław Augustów, ul. Garnarska 3. p 3693-1

„ZUKA” — sprzedam, Władysław Augustów, ul. Garnarska 3. p 3693-1

„ZUKA” — sprzedam, Władysław Augustów, ul. Garnarska 3. p 3693-1

„ZUKA” — sprzedam, Władysław Augustów, ul. Garnarska 3. p 3693-1

„ZUKA” — sprzedam, Władysław Augustów, ul. Garnarska 3. p 3693-1

„ZUKA” — sprzedam, Władysław Augustów, ul. Garnarska 3. p 3693-1

„ZUKA” — sprzedam, Władysław Augustów, ul. Garnarska 3. p 3693-1

„ZUKA” — sprzedam, Władysław Augustów, ul. Garnarska 3. p 3693-1

„ZUKA” — sprzedam, Władysław Augustów, ul. Garnarska 3. p 3693-1

„ZUKA” — sprzedam, Władysław Augustów, ul. Garnarska 3. p 3693-1

„ZUKA” — sprzedam, Władysław Augustów, ul. Garnarska 3. p 3693-1

TEATR DRAMATYCZNY im. A. Węgierki w BIAŁYMSTOKU

ZATRUDNI

▲ kwalifikowanego tapicera ▲

Warunki pracy i płacy do omówienia w Dziale Kadry Teatru — ul. Elektryczna 12.

k 4960-1

ZAKŁADY GORSECIARSKIE SPÓŁDZIELNIA PRACY „WZORCOWA” w Białymstoku, ul. Spółdzielcza 8 ogłasza PRZETARG NIEOGRANICZONY na sprzedaż samochodów marki:

— „Zuk” A 11, rok produkcji 1972 nr rej. BKB 337 Z, nr silnika 0888893, nr podwozia 135156
Cena wywoławcza — 200.000 zł

— „Zuk” A 11, rok produkcji 1973, nr rej. BKD 275 C, nr silnika 20808513, nr podwozia 50941
Cena wywoławcza — 200.000 zł

Przetarg odbędzie się w dniu 6 grudnia 1983 r. o godz. 10 w biurze Spółdzielni, ul. Spółdzielcza 8.

Wadium w wysokości 10 proc. ceny wywoławczej należy wpłacić na konto NBP I Oddz. Białystok nr 5018-1704 lub w kasie Spółdzielni najpóźniej w dniu poprzedzającym przetarg.

Informacja: oświadczenie o braku udziału można uzyskać w biurze Spółdzielni w godz. 7.30—15.30.

W przypadku niedościa do skutku I przetargu, II przetarg odbędzie się w dniu 6 grudnia br. o godz. 13.

Spółdzielnia zastrzega sobie prawo wyboru oferenta oraz unieważnienia przetargu bez podania przyczyn.

k 4752-1

OKRĘGOWE PRZEDSIĘBIORSTWO ROZPOW-SZCZNIANIA FILMÓW w BIAŁYMSTOKU, ul. Lipowa 14, tel. 216-81 wew. 30 ogłasza PRZETARG NIEOGRANICZONY

na sprzedaż samochodu marki Nysa typ 521, nr rej. BKD 878 D, nr silnika 232731, nr podwozia 151045, rok prod. 1975, zużycie 75 proc.

cena wywoławcza — 135.000 zł

Samochód można oglądać codziennie w godz. 9—14 na placu garażowym przy ul. Hetmańskiej 7.

W przetargu mogą brać udział przedsiębiorstwa i zakłady państwowe, spółdzielcze a także osoby prywatne.

Przetarg I odbędzie się w dniu 12 grudnia br. o godz. 10 w biurze OPRF przy ul. Lipowej 14.

Jeżeli przetarg I nie dojdzie do skutku, II przetarg odbędzie się w tym samym dniu o godz. 12.

Przystępujący do przetargu winien wpłacić wadium w wysokości 10 proc. ceny wywoławczej w przeddzień przetargu do kasy OPRF.

Wadium wpłacone na przetarg I jest ważne w przetargu II.

Zastrzegamy sobie prawo unieważnienia przetargu bez podania przyczyn.

k 4781-1

DZIAŁKE budowlana w Białymstoku — kupię. Tel. 216-23. Ba-

DWUTOKOWNIK 160 mm — sprzedam. Oferty Biuro Ogłoszeń „1983”.

CIAGNIK Ursus C-360 — sprzedam. Jan Hryniewicz, Rutkowski 49.

CIAGNIK Ursus C-360 — sprzedam. Jan Hryniewicz, Rutkowski 49.

CIAGNIK Ursus C-360 — sprzedam. Jan Hryniewicz, Rutkowski 49.

CIAGNIK Ursus C-360 — sprzedam. Jan Hryniewicz, Rutkowski 49.

CIAGNIK Ursus C-360 — sprzedam. Jan Hryniewicz, Rutkowski 49.

CIAGNIK Ursus C-360 — sprzedam. Jan Hryniewicz, Rutkowski 49.

CIAGNIK Ursus C-360 — sprzedam. Jan Hryniewicz, Rutkowski 49.

CIAGNIK Ursus C-360 — sprzedam. Jan Hryniewicz, Rutkowski 49.

CIAGNIK Ursus C-360 — sprzedam. Jan Hryniewicz, Rutkowski 49.

CIAGNIK Ursus C-360 — sprzedam. Jan Hryniewicz, Rutkowski 49.

CIAGNIK Ursus C-360 — sprzedam. Jan Hryniewicz, Rutkowski 49.

CIAGNIK Ursus C-360 — sprzedam. Jan Hryniewicz, Rutkowski 49.

CIAGNIK Ursus C-360 — sprzedam. Jan Hryniewicz, Rutkowski 49.

CIAGNIK Ursus C-360 — sprzedam. Jan Hryniewicz, Rutkowski 49.

Co, gdzie, kiedy?

W BIAŁYMSTOKU

TEATRY

Teatr Dramatyczny im. A. Węgierki — „Indyk”, godz. 18 (duża scena), „Lory z walczyki”, godz. 17.30 (mała scena).

Białostocki Teatr Lalek, ul. Kilińskiego 1 — nieczynny.

KINA

„Pokój” — „Głos”, prod. radz. (od lat 12), godz. 10, 18 i 20. „Znachor”, prod. polsk., kol. (od lat 12), godz. 15.30.

„Ton” — „Vabank”, prod. polsk. (od lat 15), godz. 10.30, 13, 15.30, 17.45 i 20.

Młodzieżowy Dom Kultury

Bawiać — rozwijać

Białystok nie może pochwalić się zbyt rozbudowaną siecią placówek kulturalnych. Nawet to, co już istnieje, w dzwiny sposób ulega zniszczeniu, podupada. Tak się dzieje np. z ACK, amfiteatrem. Życie kulturalne miasta przynosi się więc do klubów osiedlowych. W niedługim czasie skupiać się będzie zapewne wokół Młodzieżowego Domu Kultury — pierwszej placówki oświatowej dla dzieci i młodzieży Białegostoku. Wybudowano go w osiedlu Piasta przy ul. Warszawskiej 79 a. Mecenat nad nim sprawuje Wydział Oświaty i Wychowania Urzędu Miejskiego.

MDK jest właśnie w trakcie organizowania: zdobywa się i kupuje sprzęt potrzebny na wyposażenie pracowni. Niestety, nie wszystkie prace budowlane zostały zakończone. Usuwają się usterki z sali widowiskowej i adaptuje pomieszczenia, gdyż budynek pierwotnie był przeznaczony na inne cele. Równocześnie przywożone są stoliki, firany.

ki. Ci zaś, którzy odpowiadają za zorganizowanie nowego domu kultury, odpowiadają często „Cezar”, aby wyprosić np. krzesła.

Ogólnie znany na rynku brak wielu towarów powoduje, że skompletowanie np. instrumentów muzycznych może potrwać jeszcze kilka miesięcy. Stąd też apel do szkół, zakładów pracy o przejęcie swoich magazynów i ewentualne wypożyczenie lub oddanie każdej ilości tak niezbędnego do uruchomienia pracowni muzycznej sprzętu.

Właśnie pracownia muzyczna będzie jedną z kilku działających przy Młodzieżowym Domu Kultury. Nauka gry na instrumentach tych dzieci, które nie uczęszczają do szkoły muzycznej lub ogniska — to główne ich zadanie. Przy niej powstają zespoły muzyczne. Posłuchać zaś muzyki będzie można w czytelniku muzycznym, którą wyposaża się w taśmotekę i płytotekę. Studia nagrań, choć niewielkie, uzupełnią czytelnik.

Swoje zajęcia zaczęły już trzy grupy taneczne, a właśnie taniec cieszy się największym zainteresowaniem. Kilka technicznych pracowni przyciągnie przede wszystkim chłopców. Start elektroniczny uzależniony jest od zdobycia wspomnianych krzeseł. Przy niej ma powstać klub łączności — z myślą o tych, którzy interesują się krótkofalarstwem. Modelarstwo lot-

nice, szkatulki, a także klub balonów — to wszystko ma w programie pracownia techniczna, którą prowadzi Marek Matuszelański — człowiek bardzo dobrze znający sport balonowy.

Jest też pomieszczenie na pracownię fotograficzną a także i malarską (tego z prawdziwego zdarzenia) uczyć będzie pracownia plastyki.

Wiele obiecują sobie organizatorzy po oddaniu sali widowiskowej, która równocześnie będzie salą kinową. Jest już aparatura, a adaptacji pomieszczeń podjęło się OPRF. Będą warunki, aby powstał tu młodzieżowy, dyskusyjny klub filmowy oraz by młodzież poznała obsługę aparatury filmowej. Namalować wspólnie technikę dawać będzie pracownia informatyki, do której zakupiono komputer. No i wreszcie znajdą coś dla siebie miłośnicy teatru — szczególnie lalkowego.

Parter Młodzieżowego Domu Kultury przeznaczono na dział imprez masowych. Świetlica będzie działała od wieczornych godzin rannych do wieczora; przy świetlicy skupia się hobbysty, funkcjonować będzie bogata w tytuły czytelnia prasy.

Plany są, jak widać, rozległe i każdy młody mieszkaniec Białegostoku znajdzie dla siebie coś zgodnie ze swoimi zainteresowaniami. Jest to na pewno sposób na nade, na rozwijanie zainteresowań.

Wiele mądrych głów od przeszło 200 lat zastanawia się nad tym, co zrobić, aby uczynić życie pozaszkolne zajmującym. Jak wynieść nudę z pomieszczeń domów kultury, jak wreszcie uwolnić dziecko od przymusu chodzenia do klubu i co uczynić, aby samo ganieło się do kultury. Niestety, współczesne placówki kulturalne nie zawsze troszczą się o rozwój intelektualny młodzieży, a swoim programem co najwyżej zastępują szkołę — na przykład naśladując lekcje rysunku. Cieszy więc, że Młodzieżowy Dom Kultury wyznaczył sobie wysoka poprzeczkę i pomyślny program nie jest nastawiony na minimum. (k.p)

35 letni „Zając”

Oczywiście, nie o dosłownego szaraka tu chodzi, a o KOŁO ŁOWIECKIE z zającem w herbie, działające od 35 lat w rejonie wsi Topczewo, w gminie Wyszki. Myślni uccili swój jubileusz, stawiając się „Jak jeden mąż” w lesie w liczbie 50 osób na uroczystym spotkaniu przy ognisku. Było to 5 listopada br. Spotkanie to tak nam zrelacjonował soltys wsi Wodki — WITOLD KIEŁKUCKI:

Wszyscy stanęli rzędem i najstarszy z myśliwych, założyciel koła, pan Falkowski z Godzib odczytał historię koła, powstałego tuż po wyzwoleniu, w latach, kiedy trwała odbudowa kraju. Wtedy kruczo było z wyżywieniem i myśliwi dostarczali sporo ułowionej dzikiej zwierzyny, bo było jej w lasach dużo. Ale i tereny łowieckie koła były rozległe. Dziś są znacznie mniejsze i zwierzynę dużo mniej, ale również od czasu do czasu coś ułowiemy, żeby dać trochę dziczyzny na rynek i na eksport.

Kolo „Zając” cieszy się dużym uznaniem na naszym terenie, bo myślni nie tylko polują, ale też troszczą się o utrzymanie i rozmnożenie pogłowia ptaictwa i zwierzyny, zwalczając kłusownictwo. Oto np. „stróż” zwierzyny, pan Stanisław Krysiuk z Wólki Pietkowskiej wspólnie z innymi myślnymi wyhodował na tym terenie przed dwoma laty 300 sztuk bażantów. Co dzień jeździł po 9 km, żeby je karmić i pilnować przed kłusownikami i wzbogacił się psami. Od kilku już lat w sezonie zimowym spotyka się z dziećmi w szkole w Hodyszewie — a więc na terenie swojego działania — i prowadzi pogadanki o potrzebie i sposobach dokarmiania zwierzyny i ptaictwa, przeciwdziałania się kłusownictwu, uprawianemu często przez rodziców. W efekcie młodzież szkolna dużo pomaga naszym myślnym w dokarmianiu i ochronie zwierzyny.

— Jako radny GRN i soltys wsi podziękowałem nam

szym myślnym za pożyteczną i pełną działalność. Przy wspólnym ognisku spróbowaliśmy smakowite kielbasy z dziczyzny, przygotowanej przez nich i wypiliśmy po piwie, wznosząc „Sto lat” dla prezesa koła, pana Kaniwskiego i wszystkich myśliwych. Było dużo wspomnień — o powiedaniu swoje przygody, a negody i dowcipy myślni.

I my dołączamy się do jubileuszowych życzeń, żeby Kolo „Zając” dalej przykładowo podtrzymywało najlepsze tradycje i wyczujać myślni, żeby zawsze miało uznanie środowiska i swoich władz zwierzynich. (bis)

Wiele światła na skrzyżowaniach

Nie jest najlepiej oświetlone ulic w Białymstoku. Z tego powodu często dochodzi do groźnych wypadków drogowych — sygnalizował nam Andrzej H. — Nawet w śródmieściu zbyt ciemno jest na wielu przejściach dla pieszych, na skrzyżowaniach ulic m.in. ul. Lipowej, Dąbrowskiej i Alei Majka, ul. Skłodowskiej-Curie i ul. Dzierżyńskiego oraz na ulicach Poleskiej, Gagarina i Maimeda.

Sporo znaków drogowych nie jest podświetlonych, ponieważ przepalili się żarówki. W związku z tym nasz czytelnik apeluje, aby w obecnej porze roku, gdy dni są krótkie a wieczory i noce długie, ciemne i mgliste, szczególnie wadbać o oświetlenie ruchliwych skrzyżowań i przejść dla pieszych. Sprawa nie jest błaża. Chodzi przecież o bezpieczeństwo, o ludzkie życie. (je)

Kiedy zaśypia wykop?

— W końcu kwietnia br. w pobliżu Szkoły Podstawowej nr 4 przy ul. Czesłowskiej w Białymstoku wykonano wykop pod formowalną nas A. H. i ułożono rury ciepłownicze. Niedawno je zaizolowano, ale nie zostały zasypane. Czy trzeba czekać na wypadek i dopiero wtedy wspominać wykop?

Z poważaniem
MAREK MIRONOWSKI

W rolnictwie

Wiedza — źródłem postępu

Po raz dwudziesty drugi odbędzie się kolejna edycja olimpiady wiedzy rolniczo-technicznej. Ma ona na celu upowszechnienie oświaty rolniczej, która jest jednym z elementów wdrażania postępu na wsi. To także forum dyskusyjne, na którym młodzi producenci mogą przedstawiać nurtujące ich problemy oraz spotkać się z przedstawicielami władz i instytucji obsługujących rolnictwo.

Przed kilku dniami w Suchowoli, dzięki inicjatywie tutejszego koła ZSMP odbyła się inauguracja eliminacji gminnych. Istotnym nowym tegorocznym imprezy było to, że dominowały pytania ze sfery czysto praktycznej oraz z zakresu wiedzy o samorządzie wiejskim. Uczestnicy eliminacji byli podzieleni na dwie grupy, w zależności od wykształcenia. W pierwszej (tzw. zasadniczej) zwyciężył Kazimierz Rogalski z Kopicówki, dwa dalsze miejsca zajęli: Grzegorz Lewicki z Podgaj i Bogusław Łazarski — Chorodnianska.

Druga grupa to uczestnicy legitymujący się średnim wykształceniem rolniczym wśród której najlepszym okazał się Grzegorz Karny z Chorodówki, który wypierdził Stanisława Rogalskiego (Kopicówka) oraz Tadeusza Rojsza (Chorodówka).

Laureaci otrzymali cenę nagrody oraz dyplomy (m.in. przydziały na ciągnik lub inne maszyny rolnicze).

Dalsze eliminacje gminne będą przeprowadzane w grudniu, natomiast na początku przyszłego roku zorganizowane zostaną wojewódzkie. (rs)

Wypadek przy zwalczaniu gołoledzi

Podczas niedawnych dość obfitych opadów śniegu, w trakcie akcji odśnieżania i zwalczania gołoledzi doszło do niebezpiecznego wypadku na drodze Ełpy — Osse. Uległ mu traktorzysta, 21-letni Antoni P., który w czasie usuwania powstałej awarii w rozrywacz ciągnikowym, został wciągnięty w mechanizm napędowy, doznając ogólnych, poważnych obrażeń. Został umieszczony w szpitalu. (x)

Kto chce uprawiać kawę Arabustę?

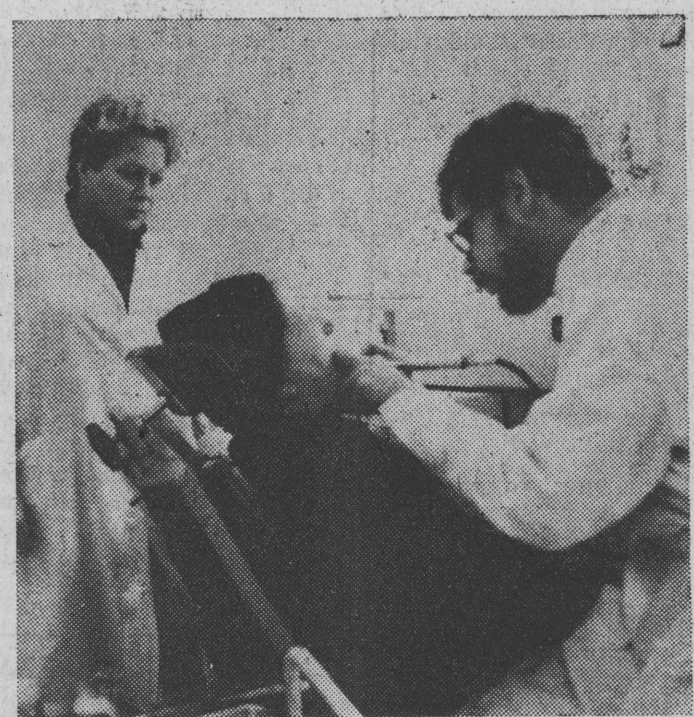
Szanowna Redakcjo! W ostatnim czasie otrzymaliśmy od osób z Białegostoku listy z prośbą o przesłanie im produkowanej przez nas kawy Arabustę. Ponieważ nie mamy możliwości odpisywania na poszczególne listy, bo jest nas tylko dwóch, a pytań z różnych miast nadchodzi dużo, pragniemy tą drogą poprosić zainteresowane osoby o nasze milczenie, a Redakcję o przekazanie informacji, że nie można przesyłać roślin ani ich nasion drogą pocztową. Siewki kawy można nabyć tylko na miejscu, w Krakowie.

Możemy zagwarantować otrzymanie krakowskiej kawy użytkownikom Arabusty (wraz z przepisem jej uprawy) każdemu, kto wyrazi chęć jej posiadania, pisząc na nasz adres: GOSPODARSTWO SPECJALISTYCZNO-SZKOLNICKIE C.M. MIRONOWSKI, 30-444 KRAKÓW 55, SKRYTKA POCZTOWA NR 2 oraz załączając zaadresowaną do siebie pocztówkę, na której odwrótną stronę poinformujemy o terminie i miejscu odbioru kawy w Krakowie wiosną 1984 r.

OD REDAKCJI: Ponieważ również do naszej redakcji swracano się kilku czytelników z pytaniami o możliwość hodowania kawy w mieszkaniach, zamieszczamy powyższy list w przekonaniu, że pomoże to zainteresowanym w zdobyciu poszukiwanych nasion. A swoją drogą ciekawe, czy taka kawa wyhodowana w doniczkach smakowałaby podobnie jak brazylijska. No cóż, spróbować można. Tym bardziej, że w sklepach kawy jak na lekarstwo i nie zapowiada się lepiej. (bis)

Folder o Hajnówce

Niedawno ukazał się w 10-tysięcznym nakładzie folder pt. „Hajnówka”, napisany przez Witolda Tataczyka, a wydany staraniem Towarzystwa Przyjaciół Hajnówki. Autor zapoznał czytelnika z położeniem geograficznym miejscowości oraz z jej przeszłością i dziejami najnowszy. Tekst podstawowy wzbogaca informację praktyczną, wykaz obiektów do zwiedzenia oraz informacje o zakresie i charakterze działalności hajnowskiej ekspozytury „Orbitu”. Ponadto zamieszczono kilkanaście barwnych zdjęć H.

Walczyć o każdy ząb

Przez gabinety stomatologiczne PRZYZCHODNI REJONOWEJ Nr 2 przy ulicy Warszawskiej 81 w Białymstoku przewija się codziennie ok. 70 pacjentów. Rejon jest rozległy — całe osiedle Piasta, Bojary, Pieczurki, a także część ulicy Warszawskiej i Nowotki. Pod kierownictwem ZOFII ZYLINSKIEJ pracuje tu bardzo zgodny i zżyty dziesięciopięcioroosobowy zespół, w tym jedenasty lekarz stomatologów. Trzech z nich jest na pełnym etacie przychodni, pozostali mają również teren, głównie szkolny, w tym nr: 5, 33, 10, 19, a także Technikum Budowlane oraz III Liceum Ogólnokształcące. Dwa fotele dentystyczne i jeden gabinet protezyjny nie stoją puste. Od godziny 7 rano przez dwadzieścia godzin pełno tutaj pacjentów.

W gabinecie przy fotelu zastępuje jednego z najmłodszych lekarzy przychodni, Krzysztof Werpachowski. Pracuje dopiero rok i jest to jego pierwsza praca. Wchodzi pacjent — dziesięcioletni uczeń szkoły podstawowej. Mina mocno wystraszona, ale widać, że ból dolega jeszcze bardziej, a tam za drzwiami stoi mama.

— Usuwamy — decyduje lekarz. Sekunda i po strachu. — Z fotelom dentystycznym zetknąłem się już na trzecim roku studiów, w ramach zajęć klinicznych — opowiada doktor Werpachowski. Można więc powiedzieć, że do pracy przystąpiłem z pewną dozą doświadczenia. Znowu pukanie i kolejny pacjent.

— Do naszego Krzysia zawsze dużo pacjentów. Lubią go. On i pogada, i doradzi. No i co młody, to młody — żartuje siostra. — Zawsze imponowali mi ludzie z pełnym, ładnym u-

Partia wśród rolników

Analizę stanu organizacyjnego partii na wsi przeprowadził ostatnio KOMITET GMINNY PZPR w NARWI. Stwierdzono, że mimo znacznej poprawy pracy partyjnej na wsi, rolników indywidualnych i członków ich rodzin, występują jeszcze niedociągłości utrudniające rozwój szeregów partyjnych.

Zwrócono m.in. uwagę, że zbyt często aktywni partyjni na wsi tworzą ludzi zaanżagowanych równocześnie w pracy kilku organizacjach społecznych, a jednocześnie — wielu dobrych producentów pozostaje na uboczu działalności społecznej i partyjnej. Niezbędne jest więc podjęcie systematycznej pracy z grupami bezpartyjnych rolników. Szczególnie zainteresowania organizacji partyjnych i gminnej instancji wymaga środowisko młodych rolników — członków ZSMP i ZMW, a także członków KGW, radnych, aktywistów samorządu wiejskiego.

Ożywieniu pracy słabych i mało liczebnych wiejskich organizacji partyjnych powinno służyć okresowe delegowanie do tych POP członków partii mieszkających na wsi, a należących do poddziałów organizacji partyjnych w miastach. Niezbędne jest zwiększenie pomocy wiejskim POP ze strony instancji gminnej. Szczególnie ważne jest szerokie wykozystanie zebrań wiejskich jako płaszczyzny aktywnej udziału rolników we współzrządzeniu wsi i gminy. (KL)

Już wkrótce Młodzieżowy Przegląd Piosenki

Klub ZSMP „Promenada” w Białymstoku informuje, iż 4 grudnia br. odbędzie się eliminacje miejskie VIII Ogólnopolskiego Młodzieżowego Przeglądu Piosenki. Warunkiem udziału w przeglądzie jest przygotowanie trzech utworów wokalistycznych polskiej autorstwa. Blizszych informacji udzieli Zarząd Miejski ZSMP, ul. Lipowa 6, tel. 417-035. (je)

Mleczne jezioro

Przed kilku dniami, 15 bm. po południu, na skrzyżowaniu dróg do Janowiczyszczyny i Rozedranki podczas hamowania na śliskiej jezdni samochod ciężarowy „Skoda”, należący do Spółdzielni Mieszkaniowej w Białymstoku, a kierowany przez Mariana Z. uderzył w przepiętne samochody „Jelcz” z Zakładów Miesnych. W następstwie pękła cysterna na „Skodzie”, z której wykieło potężnymi strumieniami na drogę i spłynęło do rowów i na pola 25 tysięcy litrów mleka. Tym samym doszło do strat w wysokości 200 tysięcy złotych, m.in. licząc znaczącą wartość naprawy uszkodzonych pojazdów. Okoliczności wypadku bada RUSW w Sokółce. (x)

To była gwarancja!

Różnej jakości wyroby spotykamy w handlu. Niektóre mają znak jakości, ale „lipny” towar Rogozińskiego i plan miasta. Cena folderu — 50 zł. Niestety, folder ten, ze względu na swą niedużą objętość i zapewne stały wynikający z niego koszt, nie może być w pełni zadowolony hajnowian i sympatyków miasta. Pomija też sporo wartych odnotowania faktów historycznych. Podczas czytania klują w oczy liczne błędy drukarskie. Odczuwa się brak opracowania redakcyjnego.

Zachodzi pytanie, jak długo jeszcze będzie czekać na dobry, bogaty pod względem treści folder lub informator: o Hajnówkę? (ba)

SPORT Echa wydarzeń

ŁKS w ATAKU NA EKSTRAKLASĘ

Głównymi faworytkami w II lidze tenisa stołowego są zawodniczki ŁKS Łomża. Sobotnio-niedzielne zwycięstwa łomżanek nad najgroźniejszym rywalem Spółdzielni Plock mogą oznaczać w sporach stopniowo awans ŁKS do ekstraklasy.

Na ten temat mówi trener ŁKS — Wacław Tarnacki: — Mimo że jesteśmy zdecydowanym liderem, droga do II ligi jest jeszcze daleka. Rozpocznymy w tym tygodniu przyszłego roku rundę rewalizacyjną. Potem liderzy czterech grup — spotkają się w pojedynkach barażowych. Zmierzą się tu dwóch grupach po dwa zespoły (współtętność drogą losowania) i dopiero zwycięzca uzyska prawo startu w ekstraklasie.

Myślę, że utrzymamy się na pierwszym miejscu swojej grupy. Jak będzie dalej, zobaczymy. Teraz moje podopieczne walczą o turnieje indywidualne, a następnie chcemy zmierzyć się z towarzyszącymi meczami z kilkoma drużynami I-ligowymi, aby dobrze przygotować się do sezonu przyszłego roku.

Oddajemy głos kierownikowi Działu Szkolenia WZS Spółdzielni Pracy „Start” w Białymstoku — Ludwikowi Okoniowi. — Jako jedyni w Polsce prowadzący zajęcia sportowo-rekreacyjne z ludźmi niepełnosprawnymi. Wynajmą oni kasę — nie myśl o tym co straciłeś — pomysł co możesz zyskać. Wiekosz z tych, którzy utracili część sprawności fizycznej postanowili jak najszybciej przetrwać się na inny tryb życia, znaleźć swoje miejsce w nowej sytuacji życiowej. W programie naszej działalności mieści się gimnastyka rekreacyjna i lekcyjna, trenin i zawody sportowe, turystyka kwalifikacyjna i popularna. Co roku organizujemy imprezę imprez sportowych o randze lokalnej, krajowej i międzynarodowej. Ostatnio odbył się w Zielonej Górze mistrzostwo Polski w tenisie stołowym triumfowała „Odnova” przed Spółdzielnią Inwalidów im. Waryńskiego Spółdzielnią Inwalidów „Naprzód” w Białymstoku. Natomiast w tenisie stołowym triumfowała „Odnova” przed SI Głuchych im. Wielebnowa Spółdzielnią Inwalidów w Białymstoku. W strzelaniu najlepszymi okazali się reprezentanci SI „Odnova” przed SI Głuchych im. Wielebnowa Spółdzielnią Inwalidów w Białymstoku. W wielobranżu SI w Białymstoku. (let)

R. Dawidowski zwyciężył w Radomiu...

Z udziałem 340 zawodników, w tym reprezentantów okręgu Magdeburg (NRD), odbył się w Radomiu ogólnopolski turniej zapasniczy młodzików w stylu klasycznym. Najmłodsi zapasnicy naszego regionu, którzy od kilku lat wracają z sukcesami z każdego ogólnopolskiego turnieju, nie zawiedli i tym razem. W wadze plus 75 kg zwyciężył Roman Dawidowski (Narew Łomża).

B. Kuligowska najlepsza w Warszawie

W stolicy odbył się międzynarodowy turniej dziewcząt, w którym startowały ekipy seniorskie z CSRS, NRD, Szwecji, Francji i Polski. Na matach w Warszawie udanie zaprezentowały się zawodnicz-

ki białostockiej Gwardii. Najlepsza w wadze do 72 kg. a Ewa Gołko uplasowała się na 5 miejscu w wadze do 50 kg. (k)

Startowali w Maratonie Pokoju

Niedawno podaliśmy miejsca i czasy uczestników tegorocznego Maratonu Pokoju z naszego regionu. W uzupełnieniu podajemy kolejne nazwiska, które nie zamieściliśmy w pierwszej informacji: 129.

„Srebrna lampa górnicza” dla A. Kozłowskiego

W Tychach zakończył się II ogólnopolski turniej młodzików w zapasach stylu wolnego o „Srebrną lampę górniczą”. W zawodach tych uczestniczyło 157 zawodników z 28 klubów całej Polski.

Kolarze podsumowali sezon

Jak to już tradycyjnie bywa na zakończenie roku czynione są podsumowania kolejnego sezonu startów. Ostatnio otrzymaliśmy klasyfikację za miniony rok prowadzoną przez Okręgowy Związek Kolarski WFS w Białymstoku. Pierwsze miejsce w rywalizacji seniorów zajął Bogusław Skożek (ŁKS Białystok) — 40 pkt. W kategorii juniorów zwyciężył Wojciech Sek (Gwardia B-stok) — 14 pkt. przed swym kolegą klubowym Jarosławem Kitalarzem — 8 pkt. Także podwójnym zwycięstwem gwardzistów zakończyła się rywalizacja wśród juniorów młodszych. Najlepszym okazał się Wiesław Domanowicz — 35 pkt. przed Markiem Musko — 28 pkt. i Mirosławem Solowianikiem (Spółdzielnia Hajnówka) — 22 pkt. W gronie młodzików zwyciężył Zbigniew Szwarc (Promień Monki) — 42 pkt. przed Jerzym Laszkowskim (Gwardia B-stok) — 36 pkt. i Robertem Zdanowiczem (Spółdzielnia Hajnówka) 34 pkt. Klasyfikacja klubowa wygrała Gwardia Białystok — 142 pkt. Drugie miejsce zajął Spółdzielnia Hajnówka — 80 pkt., a trzecie — Promień Monki — 87 pkt. (k)

Wyłoniono półfinalistów PP

W minioną niedzielę na łomżyńskich stadionach odbyły się mecze ćwierćfinałowe szczebla wojewódzkiego pucharu Pucharu Polski. Nie zanotowano w nich niespodzianek. Oto wyniki: Bawel na Łomży — Grom Czerwony Bór 0:3, Wissa Szczuczyn —

Piotr Chmielewski poszukuje następców Jerzego Melcera

Znany i ceniony szkoleniowiec Szkolnego Związku Sportowego w Białymstoku — mgr Piotr Chmielewski, rozpoczął pracę z najmłodszymi piłkarzami rezerwy. W związku z tym, zaprasza chętnych u-

rodzonych w r. 1970 do sekcji piłki ręcznej. Warunki wzrost powyżej 180 cm. Zgłoszenia w środę czwartki w hali Akademii Medycznej, ul. Wolodywskiego o godz. 15.